

Ikt. sz.: NJB-42/18-6/2024.

NJB-9/2024. sz. ülés
(NJB-34/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2024. október 29-én, kedden, 11 óra 03 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása	6
A Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény végrehajtásáról szóló T/9346. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	6
Hozzászólások	7
Banai Péter Benő válasza	8
Határozathozatalok	11
A belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló T/9512. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	11
Az elnök ügyrendi javaslata	11
Dr. Pesti Imre ügyrendi javaslata	12
Dr. Takács Péter válasza	16
Határozathozatalok	17
A sürgősségi fogamzásgátláshoz való hozzáférésekről szóló H/9395. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	18
Orosz Anna bevezetője	18
Hozzászólások	19
Orosz Anna válasza	24
Javaslat a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/9362. törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	25
Berki Sándor bevezetője	25
Hozzászólások	26
Határozathozatal	27
A gyermekek után járó családtámogatások minimum összegéről, avagy a gyermekek alapjövedelméről szóló H/9624. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	27
Tordai Bence bevezetője	27
Hozzászólások	28
Határozathozatal	34
A babaváró hitelre vonatkozó felső korhatár eltörléséről szóló H/9357. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	34
Z. Kárpát Dániel bevezetője	34
Hozzászólások	36

<i>Határozathozatal</i>	41
A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/9377. számú határozati javaslat	
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	41
<i>Z. Kárpát Dániel bevezetője</i>	41
<i>Hozzászólások</i>	43
<i>Z. Kárpát Dániel válasza</i>	43
<i>Határozathozatal</i>	45
Az állami vezetőket általánosan megillető, kiemelt egészségügyi ellátás megszüntetéséről szóló H/9358. számú határozati javaslat	
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	45
<i>Szabadi István bevezetője</i>	45
<i>Hozzászólások</i>	46
<i>Szabadi István válasza</i>	47
<i>Határozathozatal</i>	48
Egyebek	48
Az ülés berekesztése	48

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/9346. szám)
(Kormány - pénzügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
2. A belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9512. szám)
(Kormány - belügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. A sürgősségi fogamzásgátláshoz való hozzáférésről szóló határozati javaslat (H/9395. szám)
(Orosz Anna (Momentum) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Javaslat a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9362. szám)
(Berki Sándor (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A gyermekek után járó családtámogatások minimum összegéről, avagy a gyermekek alapjövedelméről szóló határozati javaslat (H/9624. szám)
(Tordai Bence (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A babaváró hitelre vonatkozó felső korhatár eltörléséről szóló határozati javaslat (H/9357. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló határozati javaslat (H/9377. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
8. Az állami vezetőket általánosan megillető, kiemelt egészségügyi ellátás megszüntetéséről szóló határozati javaslat (H/9358. szám)
(Szabadi István (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
9. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke

Hornung Ágnes (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kovács Sándor (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)

Bartos Mónika (Fidesz) Hornung Ágnesnek (Fidesz)

Horváth László (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Pesti Imrének (Fidesz)

Nacsa Lőrinc (KDNP) dr. Mészáros Lajosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Banai Péter Benő államtitkár (Pénzügyminisztérium)

Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)

Orosz Anna országgyűlési képviselő (Momentum)

Tordai Bence országgyűlési képviselő (Párbeszéd)

Berki Sándor országgyűlési képviselő (Párbeszéd)

Z. Kárpát Dániel országgyűlési képviselő (Jobbik)

Szabadi István országgyűlési képviselő (Mi Hazánk)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 3 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Meghívottak! Az órát szerintem ne vegyük figyelembe, mert úgy tűnik, az óraátállítás miatt megadta magát, tehát az nem a jó időt mutatja, ne nézze azt senki! Jelezném, hogy már 11 óra 03 a pontos idő, tehát megkezdhetjük munkánkat. Ezennel az ülést megnyitom.

Köszöntöm a bizottság képviselő és nem képviselő tagjait, köszöntöm a hivatal dolgozóit, akik lehetővé tették számunkra ennek az ülésnek a megrendezését, illetve köszöntöm a kormány részéről meghívott és jelen lévő kormánytagokat.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és ismertetném a helyettesítéseket: Bartos Mónikát helyettesíti Hornung Ágnes, Nacsa Lőrincet helyettesíti dr. Mészáros Lajos, dr. Selmeczi Gabriellát helyettesíti dr. Pesti Imre, Horváth Lászlót helyettesíti dr. Tapolczai Gergely, és Kovács Sándort helyettesíti dr. Kovács József.

Az ülés napirendjének az elfogadása következik. Egy kicsit viharos volt az ülést megelőző levelezés, több levelet is kaptak a bizottság tagjai. Mi próbáltunk mindent hűen, a törvényeknek és szabályoknak megfelelően kiküldeni és tájékoztatni a bizottság tagjait a mai ülés munkájáról. Kérdezem, hogy mindenki megkapta-e a kiküldött anyagokat? Gondolom igen, így az ülés napirendjének elfogadása következik. Ki az, aki elfogadja a kiküldött meghívó szerinti napirendet? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Egyhangú igen. (Jelzésre:) Pesti Imre képviselő úr kíván hozzászólni.

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Szeretnék hozzászólni.

ELNÖK: Ügyrendi? Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Igen. Van néhány módosító javaslatunk, amelyek nem tartoznak a Népjóléti Bizottság tárgykörébe. Ezeket más bizottság...

ELNÖK: Alelnök úr, ez melyik napirendi ponthoz tartozik?

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ez több napirendi ponthoz tartozik.

ELNÖK: Azt kérném, hogy az ezzel kapcsolatos ügyrendi kérdéseit az adott napirendi pontnál ismertesse.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ez is egy megoldás, természetesen.

ELNÖK: Természetesen meg fogja kapni a lehetőséget.

A Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvény végrehajtásáról szóló T/9346. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Kérem dr. Banai Péter Benő államtitkár urat és stábját, akit nagy tisztelettel üdvözlök, hogy foglalja el a helyét itt a bizottsági asztalnál. Az első napirendi pontunk következik: Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV.

törvény végrehajtásáról szóló T/9346. számú törvényjavaslat részletes vitájáról fogunk most beszélni, illetve azt fogjuk lefolytatni. Ahogy az előbb is mondtam, nagy tisztelettel üdvözlöm és köszöntöm a kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár urat és munkatársait - ők a Pénzügyminisztérium dolgozói, illetve vezetői -, valamint a Belügyminisztérium részéről más megjelenteket is.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy tekintettel arra, hogy képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, valamint a bizottság tagjai sem terjesztettek elő módosítási szándékot, a részletes vita így egy szakaszból tud állni. Megnyitom tehát a részletes vita első és ezáltal egyetlen szakaszát, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőként természetesen államtitkár úrnak adom meg a szót. Államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót. Én is tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Az önök előtt lévő 2023. évi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek. A kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő a javaslatot. Értelemszerűen a javaslat az országgyűlési benyújtás előtt az Állami Számvevőszék részére is átadásra került. Tehát a tisztelt Országgyűlés a kormány előterjesztését az Állami Számvevőszék indítványával együtt tárgyalhatja meg.

Az indítvány illeszkedik a jogrendszer egységébe. Szintén az Alaptörvény 36. cikke szerinti követelményeknek megfelelően jártunk el, az illeszkedik a nemzeti jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségekhez, és ez megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mielőtt a bizottsági tagoknak megadnám a lehetőséget, hogy szóljanak, jelzem, hogy természetesen írásbeli kisebbségi vélemény benyújtásának is van lehetősége, azonban ennek, a vitában való részvétel melletti további feltétele, hogy a kisebbségi véleményt benyújtani kívánó bizottsági tag a szavazás során ne fogadja el a bizottság jelentését. Most ennek tudatában és ezen információk birtokában kérdezem, a bizottság tagjai részéről kíván-e valaki hozzászólni. Önöké a szó. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! A most elének kerülő zárszámadási törvénnyel nagyon sok helyen ugyanaz a probléma, ami az előző évvel volt, és akkor is szóvá tettem, hogy igazából a túl korai tervezésből adódóan az alapszámokkal is gond volt. Onnan indult el az egész, és utána az egész évet egy rendeleti kapkodás jellemezte, ami szakértők szerint egyrészt elvonta a Költségvetési Tanács jogkörét, illetőleg a parlament jogkörét. Ezek a rendeleti módosítások nem illeszkedtek abba, a korábban megszokott rendbe, ami egy pótköltségvetéssel történő törvény szerinti módosítást hozott volna.

Itt a számokat is nyugodtan nézhetjük, hogy gyakorlatilag a gazdaságra, a társadalomra vonatkozó számok, illetőleg tervek egyrészt részlegesen sem teljesültek, nagyon sokszor még az előjelet sem tudta eltalálni a költségvetés, ezért természetesen a zárszámadás próbálja ezeket a dolgokat pótolni.

Én úgy gondolom, hogy egy nagyobb kormányzati felelősséget várna el szerintem a társadalom is, és szerintem a parlament is, hogy egy ilyen komoly dolgot,

mint a költségvetés és annak a végrehajtását ne ilyen ad hoc módon és tulajdonképpen ennyire nyilvánvalóan toldozva-foldozva fogadjunk el, illetve terjesszék elénk. Én ezért nem tudom ezt az egész törvényt így, ebben a formájában elfogadni, és egyben bejelentem, hogy kisebbségi véleményt szeretnénk majd elmondani erről.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, én viszont szeretnék kérdést feltenni államtitkár úrnak, amennyiben lehetséges. Természetesen erre az időtartamra átadnám a szót dr. Kovács József alelnök úrnak, vezesse az ülést addig. Köszönöm szépen.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, és önt illeti a kérdés és reflexió lehetősége.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, alelnök úr. A kollégáim több kérdést is összeállítottak itt számomra, nagyrészt ezek a nyugdíjakkal kapcsolatosak. A két legfontosabbat emelném ki ezek közül, amire szeretnénk, ha választ adna. Az egyik az az, hogy mi az oka annak, hogy a méltányossági nyugdíjmelés-megállapítás és -segély esetén az elbírálás során alig több mint a benyújtott igények felét bírálják el kedvezően. Itt természetesen sorolhatnám a számokat is, de szerintem államtitkár úr is tisztában van ezzel, amennyiben igényli, természetesen ezt megteszem.

A másik pedig, hogy a közzétett éves, havi átlagos medián nyugdíjérték nagyságát milyen mértékben befolyásolja az úgynevezett cserélődési hatás? Ezt azon jelenlévők kedvéért, akik esetleg nincsenek ezzel tisztában, vagy nem ugrik be nekik: ez a cserélődési hatás nem más, mint azoknak az elhunyt nyugdíjasoknak, akik alacsony nyugdíjjal rendelkeztek, azoknak a helyére úgynevezett magas induló nyugellátásban részesülők lépnek be, és ez az, ami a cserélődési hatást befolyásolja vagy mutatja. Államtitkár úr, ez a két kérdésem lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és az elnöklést visszaadom elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni a bizottság tagjai részéről. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, ezért a részletes vita első és egyetlen szakaszát lezárom. Mivel nincs más lehetőségünk, ezért nyilvánvaló módon megadom viszonzválaszra államtitkár úrnak a lehetőséget. Parancsoljon, államtitkár úr!

Banai Péter Benő válasza

BANAI PÉTER BENŐ államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedik, először Komáromi Zoltán alelnök úr megjegyzéseire, véleményére reagálnék. Abban alelnök úrnak kétségtelenül igaza van, és egyetértek önnel, hogy az eredetileg benyújtott költségvetési törvényjavaslathoz, illetőleg az Országgyűlés által a 2022. tavaszi ülésszak végén elfogadott költségvetéshez képest a végrehajtás és az egész gazdasági körülmény, ami jellemezte Magyarországot, másképp alakult, mint azt 2022 közepe táján gondoltuk.

Azt ugyanakkor el kell mondjam, hogy meglátásom szerint abban az időpillanatban, amikor a kormány a tisztelt Országgyűlés elé terjesztette az eredeti

2023. évi költségvetésitörvény-javaslatot, illetőleg amikor 2022 végén benyújtotta a törvényjavaslat módosítására vonatkozó indítványát, akkor, az akkor ismert körülményeknek megfeleltek azok a javaslatok, amelyeket a tisztelt Országgyűlés elfogadott. Én azt gondolom, hogy ezt az álláspontot talán megerősítheti mind az Állami Számvevőszék, mind a Költségvetési Tanács véleménye, hiszen az eredeti költségvetési javaslatról is nyilatkoztak az említett szervek, és a 2022 végén benyújtott 2023. évi költségvetési törvény módosításáról is nyilatkoztak.

De hogy ne csak hazai szervezeteket említsek, hadd mondjam el azt, hogy 2022 végén a 2023-as év tekintetében a kormány 1,5 százalékos reálnövekedést feltételezett. Kétségtelen a tény: az 0,9 százalékos recesszió volt, talán alelnök úr erre is utalt, amikor előjelproblémát említett. De hadd idézzem fel, hogy 2022 második felében, amikor a kormány indítványozta a költségvetési törvény módosítását, különböző nemzetközi szervezetek milyen növekedési prognózissal számoltak! Az Európai Bizottság 2022 második felében 2,1 százalékos 2023-as növekedést feltételezett, az IMF 1,8 százalékot, az OECD és az EBRD egyaránt 1,5 százalékot. A magyar kormány is 1,5 százalékos növekedést prognosztizált, ugyanakkor sajnos a tény az kétségtelen: visszaesés volt.

Miért? Én azt gondolom, hogy a válasz alapvetően a külső körülmények megváltozásához köthető. Ugye, az elhúzódó háború és annak a hatásai bizony Európa számos országát igen negatívan érintették, Európa legnagyobb gazdasága, Németország még a 2023 elején gondolt növekedéshez képest is visszaesett. A német gazdaság visszaesése mellett visszaesett az osztrák gazdaság, a cseh gazdaság, és számos további európai gazdaság elég nehéz időszakot élt át. Magyarország egy nyitott gazdaság, ehhez köthetően, ha az exportpartnereink, Európa legjelentősebb gazdaságai gazdasági kihívásokkal szembesülnek, akkor ez bizony a magyar gazdaságra is hatással van.

A tisztelt bizottságnak hadd mondjam azt, hogyha egy hosszabb időszavat nézünk, és az Európai Unió növekedését és a magyar növekedést hasonlítjuk össze, akkor látjuk, hogy a két függvény között erőteljes korreláció van. Tehát amikor a külső környezetünk kifejezetten rosszul alakul, akkor kétségtelenül nehéz a magyar gazdaságnak épp ellentétes pályát bejárni. 2023-ban tehát, ismétlem: alapvetően a külső körülmények okán a magyar gazdaság teljesítménye - hasonlóan például a német gazdaságéhoz - csökkent, és ezáltal valóban a költségvetés számai is teljesen másképp alakultak. De ebben a más környezetben is azt a négy alapvető célt, amelyet a kormány és az Országgyűlés meghatározott, teljesíteni tudtuk. Ez a négy alapvető cél: a foglalkoztatottság magas szintjének megőrzése, a családtámogatások széles rendszerének a megőrzése, a nyugdíjak reálértékének a megőrzése és a rezsitámogatások rendszerének a megőrzése.

Még annyit engedjen meg a tisztelt bizottság, hogy amikor a zárszámadás számaiban látjuk a különbséget az eredetileg tervezett számokhoz képest, és azt látjuk, hogy igen, nagyobb lett az államháztartás hiánya, mint azt előzetesen feltételeztük, azt is látnunk kell, hogy az Európai Unióban 2020 és 2023 között az úgynevezett maastrichti hiány- és adósságszabályra vonatkozó feltételek fel voltak függesztve, kifejezetten fel voltak függesztve. Tehát semmilyen szankciója nem volt annak, ha egy országnak nagyobb az államháztartási hiánya, mint az előzetesen tervezett. És nemcsak, hogy jogi szankció nem volt, hanem Magyarország finanszírozása az év során végig stabil volt, piacokról tudtuk finanszírozni magunkat, és az adósságráta ezzel együtt is 2022 év végéhez képest csökkent.

Ami alelnök úrnak a másik véleményét illeti, mely szerint - ha jól értettem - alelnök úr úgy látja, hogy a kormányzat hatáskört vont el az Országgyűléstől, illetőleg a Költségvetési Tanácstól, azt engedjék meg, hogy tényszerűen elmondjam, hogy igen, a 2023. évi költségvetésitörvény-javaslat veszélyhelyzeti rendelettel módosult. De ez

semmilyen hatáskörelvonással nem járt, teljesen jogszerű volt, és ugyan definíció/jogszabály, a kormány azt is megtehetette volna, hogy a veszélyhelyzeti rendelet szerinti módosítást nem tárja, nem nyújtja be a tisztelt Országgyűlés elé, de ezt már 2022 végén megtettük, és az Országgyűlés az év eleji ülészakának az elején tárgyalta a költségvetésitörvény-javaslat módosítását. Ezt a módosítási indítványt a törvényeknek megfelelően a Költségvetési Tanácsnak is átadtuk, és a Költségvetési Tanács a zárószavazás előtt kifejezetten hozzájárult az Országgyűlés szavazásához. Ezt azért említem, mert Magyarországon az az egyedüli, költségvetési tanácsi jogkör jellemzi a szabályrendszert, ami más uniós országban vagy a világon nincsen, nevezetesen az Országgyűlés csak akkor fogadhatja el a költségvetési törvényt vagy annak módosítását, ha az adósságráta csökkenését a szavazáskor a prognózisok alátámasztják.

Ami Varga Zoltán elnök úr kérdéseit illeti: méltányossági nyugdíj kapcsán, azt engedje meg, elnök úr, hogy a magyar nyugdíjrendszer állami pillére biztosítási jellegű, tehát mindenki annyi nyugdíjat kap, amennyi ideig dolgozott, illetőleg amennyi járulékot befizetett. Tehát azt gondolom, hogy ez egy igazságos rendszer. Aki hosszabb ideig dolgozott, az több nyugdíjat kap, mint aki kevesebb ideig dolgozott. Természetesen azért a nyugdíjrendszernek van egy - ha úgy tetszik - szociális vagy méltányossági rendszere is, ez az, amire elnök úr helyesen, tényszerűen rámutatott. Én azt gondolom, hogy az egy komoly és magas mérték, ha a benyújtott igények 50 százaléka pozitív elbírálásban részesül. Az éves költségvetési törvények megszabják azt a keretet, ameddig a méltányosság eszközével élni lehet. Tehát a keretet az Országgyűlés határozza meg, és a jogszabályok szerinti felhatalmazásból kiindulva a kormányzat pedig aszerint dönt, hogy a benyújtott kérelmek alapján ki az, akinek a helyzete, a speciális életviszonya szükségessé teszi a méltányossági emelést. Ennek is van egy komplex rendszere, vannak megyei hatáskörben végrehajtható emelések, és vannak országos, központi hatáskörben végrehajtható emelések. Így viszonylag objektív szabályrendszer szerint próbáljuk meghatározni, hogy ki kaphat, és ki nem kaphat méltányossági emelést. Például, ha valaki egymást követő több évben a megyei kincstári nyugdíjakkal foglalkozó részleg döntése alapján kapott méltányossági emelést, akkor újabb emelést nem kaphat. Tehát van egy - ismétlem - olyan szabályrendszer, ami szerint ezzel a méltányosságinyugdíj-eszközzel a kormányzat az Országgyűlés adta felhatalmazás szerint élhet.

Ami pedig a cserélődési hatást illeti, abban elnök úrnak kétségtelen igaza van, hogy Magyarországon ma, a nyugdíjasok közül azok, akik elhaláloznak, azok jellemzően alacsonyabb nyugdíjjal rendelkeznek, mint azok, akik belépnek a nyugdíjrendszerbe. De miért van ez? Ugye, tudjuk azt, hogy a nyugdíjakat évről évre infláció szerint kell indexálni, és ha egy elhalálozó és a nyugdíjrendszerbe belépő egyénnek teljesen azonos az életútja, azonos keresete volt, azonos ideig dolgozott, akkor az elhalálozónak akkor lehet alacsonyabb a nyugdíja, mint a belépőnek, ha a szolgálatban töltött évek kereseteinek a valorizációja magasabb, mint az infláció. A nyugdíjszámítás közül a valorizáció azt jelenti, hogy az egyes ledolgozott éveket és a befizetett járulékokat az átlagkeresettel kell valorizálni, és ha az átlagkereset magasabb, mint a nyugdíj, akkor az új nyugdíj-megállapítások magasabbak lesznek azonos élettartam esetén is, mint azon nyugdíjak, amelyeket az érintettek korábban kaptak meg. Tehát a cserélődési hatás abból fakad, hogy hál' istennek, az elmúlt években az inflációt meghaladta a keresetek növekedése. Magyarországon azért egy nagyon jelentős reálkereset-növekedés volt, 2023 első felében a magas infláció miatt láttunk reálkereset-csökkenést, de azelőtt hosszú évekig nagyon markáns, masszív reálkereset-növekedés volt, például még 2020-ban is, amikor a Covid miatt szerte Európában és Magyarországon is gazdasági visszaesés volt.

Tehát egy konkrét számot most - ha elnök úr megengedi - nem tudok mondani, de én abban bízom, hogy azért a nyugdíjak átlagos összege növekedni fog, márpedig abból kiindulva is, hogy a bérek növekedése a következő években is, reményeink szerint meg fogja haladni az infláció növekedését. Köszönöm szépen.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Miként jeleztem, ezért most szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a részletes vita lezárását a bizottság 10 igennel és 3 tartózkodással támogatta.

Végül a bizottsági jelentésről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottsági jelentés benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottsági jelentést 10 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadtuk.

Ahogy az elején jeleztem, lehetőség van kisebbségi vélemény benyújtására. Nem mondanám el ennek a kritériumait, hiszen az előbb már szoltam róla. Egyetlenegy pontos dátumot viszont mindenképpen meg kell, hogy említsek: október 30-án, tehát holnap délig, szerda 12 óráig kérem benyújtani. Mivel a Demokratikus Koalíciónak volt egyedül ilyen szándéka, ezért a DK-tól várjuk majd írásban ezt a kisebbségi véleményt. A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és a Pénzügyminisztérium dolgozóinak a megjelenést. További szép napot kívánok!

A belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló T/9512. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Folytatjuk munkánkat. A második napirendi pontunk következik. Itt köszöntöm dr. Takács Péter államtitkár urat és kollégáit, a kormány nevében jelentek ők meg. A második napirendi pontunk pedig a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló T/9512. számú törvényjavaslat részletes vitája. Mielőtt a részletes vita első szakaszát megnyitnám, engedjék meg, hogy egy ügyrendi javaslatom legyen, és ezt indoklom is.

Az elnök ügyrendi javaslata

Megkaptuk magát a törvényjavaslatot, hosszasan egyeztettünk - a bizottság dolgozóinak köszönöm szépen az ebben való aktív munkát és részvételt - a kormánnyal, majd teljesen meglepő módon kaptunk a kormánypárti képviselők részéről egy módosítójavaslat-csomagot. Konkrétan 53 darab módosító javaslatot nyújtottak be. Amin igazán elgondolkoztunk, és az az igazság, én akkor néztem itt a kollégáimra, hogy valószínűleg ez kandikamera lehet, és jönni fognak majd a pezsgővel, hogy jól sikerült lóvá tenni a tisztelt bizottság még tiszteltebb tagjait a benyújtott módosítókkal, tudniillik, amikor a módosítókat feldolgoztuk, kiderült, hogy 53 darab módosító indítványból 30 darab olyan módosítást tartalmaz, amely a bizottság munkájával, hatáskörével semmilyen módon nincs összefüggésben.

Be kell valljam, és engedjék meg, hogy ezt apró, kis színesként elmondjam: nekem a személyes kedvencem ebből a 17. módosító javaslat, ahol a lőfegyverekről, kaliberekről és a lőfegyverekhez tartozó lőszernek a megfeleltetéséről van szó. Akkor valóban csak néztünk ki a fejünkből, hogy hova is kerültünk, valószínűleg Kósa Lajosék nem dolgoznak, elmentek szabira, vagy koncerten van Lajos, ahogy szokott lenni, ez

mindegy is, de valójában akkor fogalmazódott meg bennem végül is az a kétség, hogy mennyiben van előkészítve ez a törvényjavaslat arra, hogy a tisztelt Ház vagy a bizottság elé kerüljön. Hiszen már eleve az mutatja a törvényjavaslat előkészítetlenségének voltát, hogy 53 kormánypárti módosító indítvány érkezik be, és az 53 kormánypárti módosító indítványból 30 darab gyakorlatilag olyan kérdésekkel foglalkozik, amihez a bizottságnak semmi köze. Tehát ez nagyjából ugyanaz, minthogy itt a bizottság tagjai egy jó részének most az lenne a feladata, hogy ülve műtsön agysérülteket. Nem fog menni. Tehát szerintem, ha mást nem is tudunk ebből leszűrni, azt mindenféleképpen, hogy maga a törvényjavaslat előkészítetlen és így ebben a formában komolytalan.

Ezért én ügyrendi javaslatként azt kérem a bizottságtól, hogy fontolja meg azt, hogy levesszük ezt a napirendről, ennek a törvényjavaslatnak a vitáját visszaadjuk a kormánynak, hogy dolgozzák át, nézzék át, kell-e még benne módosítani, és módosításokkal együtt a kormánypárt, illetve a kormány hozza vissza a bizottság elé, hiszen ez adja meg a kellő súlyát és komolyságát egy ilyen törvényjavaslatnak és a vitájának is.

Tehát az ügyrendi javaslatom az, hogy vegyük ezt most le a napirendről, és a kormány majd hozza vissza először. Most erről szavazunk, és utána természetesen dr. Pesti Imre alelnök úr ügyrendi javaslatát is meghallgatjuk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy a bizottság előtt fekvő 2. napirendi pontunkat, tehát a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló T/9512. számú törvényjavaslat részletes vitáját vegyük le most, és adjuk vissza a kormánynak átdolgozásra vagy kidolgozásra. Kézfelemeléssel jelezze, aki egyetért az én ügyrendi javaslatommal! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* 10. Megállapítom, hogy az ügyrendi javaslatom nem ment át, és most megadnám a szót dr. Pesti Imre alelnök úrnak, aki szintén ügyrendi kérdésben kíván szólni. Alelnök úr, öné a szó.

Dr. Pesti Imre ügyrendi javaslata

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Ezen törvények vitája lezajlott a parlamentben, jelen volt az ellenzék is, ez azt jelzi, hogy ez a vita a szakma szabályai szerint megtörtént és kidolgozott. Az egy technikai probléma, hogy olyan bizottság is megkapta a módosító javaslatokról szóló vitát, amely bizottság nem illetékes, nevezetesen a Népjóléti Bizottság. Ezt még az este folyamán rendezte a kormányzat, éppen ezért az a tiszteletteljes javaslatom, hogy azokat a módosító javaslatokat, amelyek nem érintik a Népjóléti Bizottságot, azokat vegyük le a napirendről. Szám szerint elmondanám, hogy melyek ezek, nevezetesen: 17., 18., 19., 20., 30., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 43., 47., 48. Még egyszer említem, miután a kormány ezeket korrektül és tisztességesen a parlamenti vitában előterjesztette, semmi másról nincs szó, mint egy technikai vitáról. Ennek a rendezését kérem, hogy más bizottságnak, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságnak átküldött és majd ott tárgyalt módosítókat mi ne tárgyaljuk.

ELNÖK: Értem, és ez az igazság, hogy üdvözlöm is az alelnök úr szavait. Teljesen természetesen erről nem szükséges szavaznunk, amennyiben alelnök úr bejelenti, hogy a kormánypártok visszavonják ezeket a módosító javaslatokat a Népjóléti Bizottság elé benyújtott módosítójavaslat-csomagból.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ahogy ezt jeleztem, visszavonjuk. Nem kívánok erről többet mondani.

ELNÖK: Rendben. Egyetlenegy pontosító kérdésem hadd legyen már alelnök úr! Itt, ha jól számoltam 19 darab olyan módosítójavaslat-pontot sorolt fel, amelyet nem kívánnak mégsem előterjeszteni. Viszont 30 olyan módosító javaslatuk van összesen, amely a bizottság előtt fekszik, amely továbbra sem a bizottság hatáskörébe tartozik. Tehát ez azt jelenti, hogy 11 olyan módosító javaslatuk maradt bent a módosítójavaslat-csomagban, amely valójában nem a bizottság hatáskörében van. Itt van olyan, ami a Vállalkozásfejlesztési Bizottsághoz tartozna, és van olyan is, amely például a pedagógus-életpályával vagy pedagógusokkal foglalkozik, és valójában az sem kompetenciája ennek a bizottságnak. Kérdezem azt, hogy ezek miért maradtak, vagy miért maradhattak benne? El tudja-e, vagy el akarja-e árulni a bizottság számára, hogy miért kell nekünk erről dönteni, hiszen semmilyen módon nem vagyunk ebben kompetensek. Köszönöm szépen.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Amikor odaérünk ennek a módosító javaslatnak a tárgyalásakor, majd akkor nyilatkozom erről.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr, érdeklődve várom. Nos, hát akkor még egyszer a kormány képviseletében köszöntöm dr. Takács Péter államtitkár urat. Örülök, hogy újra látom, a részletes vita első szakaszát így megnyitom, melynek keretében a bizottság - ahogy az előbb is - megvizsgálja, hogy a hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Elsőként államtitkár úr, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Üdvözlök én is mindenkit. Tisztelt Elnök Úr! Álláspontunk szerint a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek és követelményeknek.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ez rövid és frappáns volt. Kérdezem a bizottság tagjait: a vita ezen szakaszában kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólási igényt nem látok, így a részletes vita első szakaszát lezárom. Képviselői módosító javaslat nem érkezett a kormánypárti képviselőcsoportok részéről.

Láttuk, hogy egy kis bizonytalankodás után mégiscsak maradt bent egy olyan módosítójavaslat-csomag, amely érinti a mi hatáskörünket és dolgunkat is; és nyilvánvaló módon ezzel nekünk foglalkozni kell. A módosítási szándék vitáját fogom itt most megnyitni. Kérdezem, hogy a kormány képviseletében államtitkár úr kíván-e szólni ebben a pillanatban. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Nagyon röviden: a módosítások túlnyomó többsége technikai vagy jogtechnikai, kodifikációs jellegű. Tehát amit elnök úr elmondott, az 53 pontnak a túlnyomó többsége ilyen, a Népjóléti Bizottságot érintve mindössze kettő tartalmi változtatás van; illetve a fennmaradt napirendi pontok között az egyik az az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvénynek egy átmeneti rendelkezése.

Ugye, itt az állam tulajdont szerzett egy vesedialízissel foglalkozó gazdasági társaságban, és az itt dolgozók jogbiztonságát garantálandó, kell egy átmeneti időszakra egy rendelkezés, amikor is az Mt. szerint dolgoztatott magántulajdonú gazdasági társaságból állami tulajdonú gt. Eszjtv. szerint foglalkoztatott munkavállalóivá válnak.

A másik, ami még fennmaradt napirendi pont, igazából a közoktatást és az uniós források felhasználását érinti; és az pedig adatkezelői jogosultságot biztosít a Belügyminisztériumnak. Ez ugyanis egy uniós elvárás, hogy az irányító hatóság és az Unió felügyeleti szervei folyamatosan nyomon tudják követni a pedagógusbéremelésre szánt uniós források sorsát, és itt a BM-nek adatkezelői jogosultságot kell kapnia, meg kell kapnia ezt a jogosultságot az Oktatási Hivattól, illetve a tankerületektől, hogy adatokat bekérjen. Az összes többi technikai jellegű módosítás.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Igazából mind az eredetileg benyújtott törvényjavaslatban, illetve a most benyújtott módosításoknál is tulajdonképpen három kérdés fogalmazódott meg bennem; és általában azzal a hozzáállással állok neki ezeknek a joganyagoknak, hogy mitől lesz jobb, mitől működik jobban majd az egészségügy vagy annak a része, amit egyébként ez a törvény szabályoz.

Az első igazából egy... Nem tudtam egyszerűen hova rakni, hogy az egészségügyi válsághelyzet és az egészségügyi válsághelyzetnek nem minősülő összehangolt védelmi tevékenység igazából egyrészt az ágazatra, másrészt az állampolgárokra, illetve az intézményekre vonatkozóan milyen különbséggel rendelkezik, illetőleg miért nem lehet ezt egységesen kezelni, ha egyébként bizonyos dolgokra ebben a másodikban is ugyanolyan szabályok vonatkoznak, mint az egészségügyi válsághelyzetre?

A második kérdés, ami megint csak megfogalmazódik bennem - nem most, már lassan negyedik éve -, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszony mindig úgy állítódik be a jogalkotó vagy az államapparátus részéről, hogy ez a benne dolgozók jogbiztonságát védi. Tehát én ezt azóta sem látom be, most ebben az esetben sem túlzottan látom be.

Ráadásul most már olyan dolgok is kiderülnek - egyébként a mindennapi élet hozza ezeket a dolgokat -, melyek igazából megmutatják ennek az egészségügyi szolgálati jogviszonynak az Achilles-sarkait. Hogy egy konkrét példát mondjak, nincs benne a törvényben, de példaként talán mindenki számára érthetővé teszi, mire gondolok.

Ha van egy magánszolgáltató, aki 20 vagy akár 25 éve mondjuk magánorvosként dolgozik és saját magát foglalkoztatja, de az ő speciális szaktudására szükség van az állami ellátórendszerben, és ő bizonyos részmunkaidőben be akar lépni ebbe a rendszerbe, és az ő tudását egyébként egy közfinanszírozott ellátórendszerben akarja hasznosítani, akkor neki föl kell vennie innentől kezdve ezt az egészségügyi szolgálati jogviszonyt. Viszont onnantól kezdve már az ezt a jogviszonyt megkötő állami cég - most mindegy, hogy intézmény vagy klinika vagy micsoda - vezetője lesz jogosult engedélyezni, hogy ő a saját, egyébként húsz éve végzett speciális magánszolgáltatásában dolgozzon magánszolgáltatóként.

Tehát beteszi a lábát, és onnantól kezdve lehet, hogy egy negyed munkahelyre vagy munkaidőben, lehet, hogy még annál kevesebbre is, és nem biztos, hogy ő motiválja ezt, vagy ő indítja ezt, mert lehet, hogy tényleg szükség van az adott helyen az ő tudására; onnantól kezdve viszont belép egy olyan kapun, amiben már nehezedik az ő további munkája és léte.

És igazából a harmadik pedig megint csak egy ilyen magyarázatot igényelne, mert magából a jogszabály szövegéből ez nem derül ki. Ugye, az orvosi ügyeleti szabályozás most már teljessé vált országszerte: van egy egységes 1830-as telefonszám, mindenki ezen keresztül keresheti meg az ország egész területén ezt a szolgáltatást,

ennek a telefonos rögzítésére, ugye, az Országos Mentőszolgálat technikai állománya jogosult. Ez szabályozza, hogy az adatkezelés mi módon történik.

Igen ám, csak közben kiderült az, hogy ezeken a telefonbeszélgetéseken keresztül nemcsak orvosi vagy sürgősségi tanácsadás folyhat, ami teljesen jó, ha rögzítve van, hanem akár egy telemedicinális ellátás is folyhat, ami nem derül ki számomra, és nem tudtam megtalálni azt a helyet, hogy hol történik ennek a rögzítése.

Tehát a 1830-as vonalon keresztül, annak egy rádiós vagy rádiótelefonos oldalán, és ez fizikailag az ügyeleti gépben, tehát az ügyeleti - hogy mondjam? - telephelyen működő számítógépben történik vagy az Országos Mentőszolgálat szerverén?

Azt a részét pedig már végképp nem értettem - bocsánat, pontosan akarok olvasni -, ez két helyen van, ezért nehéz. Tehát: „A módosítás egyértelművé teszi, hogy - ez a 45. módosítása a kormánypárti frakciónak - a telemedicinális ellátásnak minősülő beszélgetést nem kell hangfelvételnél tárolni, hanem az eredeti hangfelvételtől külön kell azokat tárolni az egészségügyi dokumentáció szabályai szerint.”

Ha szóban történik ez a telemedicinális ellátás, akkor a hangfelvételen kívül milyen, és hogyan fog ez történni? Ennek a kérdésnek egy oldalága, hogy a jelenleg országszerte használt miniHIS-rendszer ezt miképpen képes kezelni. Mert gondolhatunk arra, hogy egy péntek délutáni hívás, segélykérés, telemedicinális ellátás után a beteg nem kerül intézménybe, de szombaton vagy vasárnap ismét hívhatja az ügyeletet, mert megszorul; és innentől kezdve az ott levő ügyeletes orvos már nem ismeri a beteget, de a miniHIS-en keresztül tulajdonképpen el kéne tudni érnie az előző napi vagy a két nappal előtte levő telemedicinális ellátást is, mert ennek az ismerete javítja a betegellátást.

Remélem, érthetően mondtam, de ennek informatikai hátterének a szabályozását én nem látom sem az eredeti törvényjavaslatban, sem pedig a módosításban; és szerintem azoknak, akik részt vesznek ebben az ügyeleti rendszerben az ellátás biztonsága és minősége érdekében, szerintem ezek nagyon fontos, kardinális szakmai kérdések. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Dr. Komáromi Zoltán: Bocsánat, egy kimaradt.)*

Alelnök úr? *(Dr. Pesti Imre: Nem.)* Nem. Jó, köszönöm. Csak hogy az előbb a beszélgetésünk során jelezte. Komáromi Zoltán alelnök úr!

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Bocsánatot kérek, egy kimaradt! Ez a 21. §-ban a „nem üzemi baleset az a baleset...” bekezdésű rész, a d) pont.

Ezt nem értem: „Egy duális képzésben részt vevő személy, ha lakásáról a szakmai szakképző intézmény által felügyelt szakirányú oktatás helyszínére vagy onnan vissza közlekedik...”; ez nem minősül üzemi balesetnek, régen úgy hívtuk, hogy üzemi úti baleset.

Holott ő erre a képzésre is mind a két, tehát a duális képzés mindkét ágára gyakorlatilag kötelezett, ha ebben részt vesz. És ha eközben éri esetleg önhibáján kívül baleset, akkor ez miért hoz neki joghátrányt? Ezt a részét egyszerűen nem tudtam értelmezni, és erre szeretnék választ. Bocsánat, hogy elfelejtettem.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Ha nem, nekem lenne egy kérdésem, és a kérdés erejéig átadnám a szót Dr. Kovács József alelnök úrnak; vezesse ő az ülést. Alelnök úr!

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átveszem az ülés vezetését, és elnök úr, tegye fel a kérdéseit!

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen, alelnök úr! Bizottsági elnökként mégiscsak foglalkoztat az a kérdés, államtitkár úr, hogy hogy kerülhetett ilyen helyzetre sor - és ez valójában tényleg egy technikai kérdés lesz csak - , hogy benyújtanak egy törvényjavaslatot, aztán beérkezik 53 módosító indítvány szintén a kormánypártoktól, és kiderül, hogy ebből az 53-ból 30 nem a bizottságunk kompetenciája és hatásköre.

Ez külső szemlélő számára mindenféleképpen azt mutatja, hogy maga a törvényjavaslat előkészítése, megszövegezése, nota bene, kodifikációja távol áll attól, hogy az ember összehangoltnak és kidolgozotttnak tekintse. Ez nem szül igazán jó véleményt a kormány munkájáról, akár bizottságon belül, de a bizottságon kívül sem.

Őn hogy látja, mi az oka ennek? Miért következett ez be? Várhatunk-e több ilyen? Nem gondolja-e azt, hogy ez fejetlenségnek tűnik, és hogy ennek előbb-utóbb elejét kell venni, hiszen ennek így nem lesz jó vége? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Az ülés vezetését visszaadom elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a bizottság részéről. *(Senki sem jelentkezik.)* Hozzászólási igényt nem látok, így szavazás fog következni. *(Az elnök és a bizottság munkatársa egymás között egyeztet.)* Államtitkár úr, kérdezem, kíván-e reagálni a kérdésekre. *(Jelzésre:)* Nyilván igen, öné a szó.

Dr. Takács Péter válasza

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Igen. Köszönöm, elnök úr. Komáromi képviselő úr első felvetése, hogy a 37. szakaszban az eredeti törvényben egy módosítási javaslatban egészségügyi válsághelyzetben az OKFŐ kapott egy olyan jogosultságot, hogy az állami egészségügyi tartalék felett is tud gazdálkodni; és speciálisan járványügyi veszélyhelyzetben alkalmazandó orvosi, elsősorban védőeszközökkel, maszkokkal, egyebekkel.

Minekutána a mai napig is fenntartjuk ezt a készletgazdálkodást, ezért kellett törvényileg rendezni, hogy az OKFŐ veszélyhelyzetben kívül is gyakorolhassa ezt a jogosultságát. Ennek elsősorban gazdálkodási okai vannak, ugyanis itt csökkenteni lehet az állami egészségügyi tartalékból selejtezésre szoruló készletet, amennyiben azt a lejáratú idő előtt, szavatossági idő lejáratú előtt kiadjuk a kórházaknak. Tehát ez azt a célt szolgálja, hogy válsághelyzet nélkül is ezt az anyaggazdálkodási tevékenységet az OKFŐ továbbra is zökkenőmentesen végezhesse.

A második felvetés kapcsán az Eszjtv.-jogviszonyban most is lehetőség van részmunkaidős foglalkoztatásra; én meg a két éve, sőt talán már három éve tárgyalt törvénnyel kapcsolatos vitát újra nem nyitnám ki a bizottság előtt; aki részfoglalkozásban szeretne állami egészségügyben dolgozni, annak a lehetősége az Eszjtv. keretein belül is megvan rá.

A 1830-as hívószám, illetve a mentési és ügyeleti dokumentáció tekintetében teljesen egyetértek alelnök úrral, ezért tettük bele a törvénybe, amit alelnök úr elmondott. Ez ugyanis azt garantálja, hogy ne csak hangfelvétel legyen, ahogy a

mentőknek minőségbiztosítási okból a hangfelvételeket tárolni kell, hanem készüljön ambuláns lap abban az esetben, ha már ez a sima tanácsadáson vagy útbaigazításon kívül egészségügyi tevékenységnek és ily módon telemedicinális tevékenységnek minősül, akkor kötelező legyen ambuláns lapot kiállítani. Az ambuláns lapra, az ily módon felvett ambuláns lapra ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az összes többire. Magyarul: 25 évig kell megőrizni.

Egyébként ez a NAIH-hal egyeztetett megoldás, és azért is fontos, amit alelnök úr elmondott, hogy ha két nappal később a beteg visszamegy, egy dokumentáció álljon rendelkezésre, az akkori kezelőorvos vagy ügyeletes orvos rendelkezésére a telemedicinális tevékenységről, tehát pontosan abból a célból került be a törvénybe, amit alelnök úr összefoglalt.

Az üzemi balesetre vonatkozó felvetésről: a duális képzésnél indokolt különbséget tenni a képzőhely és az oktatási intézmény között. Az a gazdasági társaság, aki bevonódott a képzésbe és az oktatási hely, tehát a képzőhely munkajog szempontjából különbözőnek számít, ez a szakképző intézményre vonatkozik.

Tehát ez a szakképző intézményre vonatkozik, amikor a szakképző intézménybe normál oktatásra megy a duális képzésben részt vevő, az nem minősül üzemi balesetnek, ha a bevont gazdasági társasághoz, az továbbra is munkajog szerint értelmezendő, és az továbbra is üzemi balesetnek minősül. Ez egy fogalomtisztázás.

Elnök úrnak pedig két dologban reagálnék. Egyrészt: a Belügyminisztérium elég nagy minisztérium, és így a salátatörvényei is nagyok. Azért a salátatörvény nem egy ismeretlen fogalom; régebben is volt ilyen. Az talán, hogy ennyire változatos egy minisztérium portfóliója, ez okozhat ilyen helyzeteket. Én ezt javasolni fogom a közigazgatási államtitkár úrnak, hogy ezeket adott esetben fontolja meg, hogy szétbontsuk.

A másik pedig, ami még a módosítások számára vonatkozik, ezért a társadalmi egyeztetés egy ilyen nagy portfóliójú minisztériumnál szintén elég kiterjedt, nagy teret is engedünk neki, és társadalmi egyeztetés keretében jöttek be olyan javaslatok, amiket nem csak a Belügyminisztérium önmagában döntött el, hanem mondjuk az Országos Bírói Hivatallal, a NAIH-hal is egyeztetni kellett.

Ezek az egyeztetések húzódtak egy kicsit a megszokottnál tovább, de ezek általában nem tartalmi, hanem technikai jellegű egyeztetések voltak, ezért kerültek be aztán technikai módosításként a módosító csomagba. Köszönöm a lehetőséget.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a kimerítő tájékoztatást. Most a módosító javaslatokról fogunk szavazni. Elképzeléseim és reményeim szerint egyben szavazunk a módosítókról, hiszen egy csomagban érkezett be, nyilván azokról csak, amik megmaradtak, és amiket nem vontak vissza a kormánypártok. De lehetőség van a bizottsági tagok részéről arra is, hogy amennyiben kérik, akkor bármely módosító javaslatról akár külön is tudunk szavazni.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki bármely módosítójavaslat-ponttal kapcsolatban külön szavazást kérni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyet. Így kérdezem, ki az, aki támogatja a most már végleges módosítójavaslat-csomagot. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás. - Közbeszólások, zaj.)* Kezdjük újra? *(Közbeszólások.)* Szerintem kezdjük újra!

Tehát ki az, aki támogatja a benyújtott módosító javaslatokat, illetve a végleges módosítójavaslat-csomagot? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Akkor így 10 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 3 nem. Tartózkodás pedig nincs.

Természetesen a módosító javaslatok így átmentek, szavazás következik a részletes vita lezárásáról. Ki az, aki a részletes vita lezárását támogatta? Kérem,

kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 10 igen. Köszönöm. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 3 nem. Tartózkodás pedig nincs. Megállapítom, hogy a részletes vitát a bizottság lezárta.

Végül a bizottság jelentéséről fogunk szavazni. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely természetesen tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 10 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 3 nem. Tartózkodás nincsen. Megállapítom, hogy a bizottság a jelentés benyújtását elfogadta.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy lehetőség van bizottsági előadó és kisebbségi előadó állítására is. Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr már jelezte, hogy ő kisebbségi véleményt kíván a plenáris ülésen elmondani.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy bizottsági többségi előadóként kit kíván megnevezni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kívánnak megnevezni. Rendben van. Akkor kisebbségi előadónk viszont lesz, az pedig dr. Komáromi Zoltán alelnök úr. A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kollégáinak az aktív közreműködést a napirendi pont tárgyalásában. További szép napot kívánok! *(Dr. Takács Péter államtitkár és munkatársai távoznak az ülésről.)*

A sürgősségi fogamzásgátláshoz való hozzáférésről szóló H/9395. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Harmadik napirendi pontunk következik. Köszöntöm Orosz Anna képviselő asszonyt; ő fogja szóban ismertetni a harmadik napirendi pontunkat. A sürgősségi fogamzásgátláshoz való hozzáférésről szóló H/9395. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk most dönteni. Képviselő asszony, öné a szó.

Orosz Anna bevezetője

OROSZ ANNA (Momentum), előterjesztő: Köszönöm szépen. Üdvözlöm a bizottság tagjait. Bizonyára önök is tudják, hogy a sürgősségi fogamzásgátló tabletta ma Magyarországon csak receptre váltható ki, ami óriási probléma, és ezt a problémát hivatott a határozati javaslatom orvosolni.

Ez egy nagyon fontos kérdés, ami nagyon sok embert érint, és az ügy társadalmi támogatottságát mi sem bizonyítja jobban annál, mint hogy a Patent Egyesület vonatkozó petícióját már közel ötvenezeren írták alá az elmúlt hónapok során.

És hogy miért probléma az, hogy csak receptre érhető el a sürgősségi fogamzásgátlás ma Magyarországon? Elsősorban azért, mert borzasztóan megalázó helyzetbe hozza a nőket. Sokszor napokon át küldözgetik a nőket orvosról orvosra, kórházról kórházra, mire végre valaki felírja nekik a készítményt. Az orvosok között is nagyon sok tévhit él arról, hogy kinek van jogosultsága arra, hogy felírjon egy ilyen tablettát. Egyébként mindenki jogosult erre, és teljesen feleslegesen teszi ki ennek a tortúrának a kormány a nőket.

És azt, hogy mennyire körülményes egyébként ez a folyamat, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy már teljes magánklinikák hirdetik magukat azzal, hogy több tízezer forint megfizetése ellenében ők hajlandóak felírni ezt a tablettát a nőknek.

Azt is pontosan tudjuk, hogy egészségügyi szempontból sem jó az, hogy ez a folyamat ennyire nehézkes, hiszen minél hamarabb veszi be egy nő ezt a tablettát, annál hatékonyabb annak a hatásmechanizmusa. És az is tény, hogy a sürgősségi fogamzásgátlás, mivel az megelőzi a terhességet, nem pedig megszakítja, sokkal enyhébb beavatkozásnak számít, mint a tényleges megszakítást előidéző abortusz.

Tudomásom szerint minden létező, komolyan vehető orvosszakmai szervezet Magyarországon és határainkon túl is azt mondja, hogy nem indokolt az, hogy

receptköteles legyen a sürgősségi fogamzásgátlás. Egyébként az Európai Unióban Magyarországon kívül már mindenhol recept nélkül hozzáférhető ez a tabletták. Lengyelországban is nagyon sokat lazítottak a szabályozáson idén tavasszal, pedig tudjuk, hogy lengyel szomszédaink azok, akik a legszigorúbban szokták szabályozni a nők reprodukív jogait.

Arra is van megoldás, ha a kormány esetleg attól tartana, hogy védekezési szokássá válna a tabletták bevétele. Lehet például szabályozni azt, hogy egy TAJ-kártyával egy évben csak megadott számban lehessen kiváltani a tablettát, hogy azt tényleg csak vész esetén vegyék igénybe a nők.

Azt is nagyon fontos elmondani, hogy szerintem senki sem jókedvűből vesz be egy ilyen tablettát. Azok a nők, akik ebbe a helyzetbe kerülnek, jellemzően egyszerűen nem engedhetik meg maguknak vagy magánéleti, vagy gazdasági, vagy más okokból kifolyólag azt, hogy gyermeket vállaljanak, és egyszerűen tartanak attól, hogy valamilyen okból kifolyólag a védekezés nem sikerült. Ez nemcsak azért fordul elő, mert valaki felelőtlen, hanem ilyen egyszerűen előfordul.

Szomorúbb helyzetekben az is előfordul, hogy egy nő szexuális erőszak áldozatává válik, és innentől kezdve nagyon is érthető okokból kifolyólag nem szeretne terhessé válni. A nők ilyenkor borzasztóan nehéz, kiszolgáltatott helyzetben vannak. Ilyenkor őket nem akadályverseny elé kell állítani a kormánynak, hanem támogatni őket abban, hogy meghozzák azt a döntést, amit az ő életük, az ő jövőjük szempontjából bármennyire nehéz is, a legjobbnak tartanak.

Én azt gondolom, hogy a magyar kormány többek között ezzel a jogszabállyal is, ezzel a jelenlegi gyakorlattal is semmibe veszi a nőket. És ahhoz, hogy előrelépünk, ahhoz, hogy tudatos családtervezés legyen, ahhoz, hogy a gyermekek olyan családokban szülessenek meg, ahol várják őket, ahhoz, hogy ne legyen 300 magára hagyott csecsemő a magyar kórházakban, annak például az első lépése az, hogy felnőttként tekintenek végre a nőkre, támogatják őket a saját testüket, a saját jövőjüket érintő döntésekben, és elérhetővé teszik recept nélkül a sürgősségi fogamzásgátló tablettát. Megköszönöm, ha támogatják a tárgysorozatba vételét ennek a határozati javaslatnak.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Több hozzászólási igényt is látok. Először a kormánypártok képviselőinek adom meg a szót. Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Most derült ki számomra, hogy amennyiben az esemény utáni tabletták nem lesz receptköteles, ezzel a kormányzat azt fogja majd igazolni, hogy maximálisan tiszteli a nőket és semmilyen akadályt nem állít a nők önrendelkezési joga elé.

Szeretném egy másik oldalról megközelíteni ezt a kérdést. A normál fogamzásgátló tabletták hatóanyag-mennyiségének öt-tízszeresét tartalmazza az esemény utáni tabletták, amely nagyon komoly mellékhatásokkal rendelkezik. Szinte valamennyi esetben egyfajta cikluszavart okoz. Ha esetleg többször veszik be, akkor az akár még tartósíthatja is.

A legnagyobb probléma azonban az - és ez sajnos gyakorlattá vált -, hogy amennyiben pozitív a terhességi teszt, akkor akár 4-5-6 szem bevitelével indikálnak egy vetélést, aminek beláthatatlan következményei vannak.

Nagyon fontos megjegyezni azt is, hogy léteznek olyan problémák, például a véralvadási zavarok, amelyek nem okoznak egyébként komoly problémát, de éppen az

esemény utáni tablettát vált ki olyan véralvadási zavart, ami trombózt jelent és akár embóliát jelent, komoly következményekkel jár.

Nagyon fontos az is, hogy ha valaki elmegy, tehát egy házi orvoshoz kell elmenni, és felírja a tablettát, semmiféle akadály nincs. Bármelyik házi orvos ezt felírja, ha szükséges, legalább tudja, ő tudja kontrollálni, hogy hányszor íratott fel éppen egy meghatározott időben az illető hölgy.

A nőgyógyász ugyanúgy felírja, legalább oktatásban, nőgyógyászati vizsgálatban részesül az illető hölgy. Ez nem a hölgynek a lenézése, hanem éppen az ő felértékelésük, hogy megfelelő edukációban részesüljenek.

Mielőtt erről megszólaltam volna, sok nőgyógyással beszéltem, egy jelentős részével vagy meghatározó személyével az orvostársadalomnak, nőgyógyásztársadalomnak. Részükről teljesen nyilvánvaló volt, hogy ennek az ilyen szintű liberalizálása mindenféleképpen elfogadhatatlan.

Gondoljunk bele, hogy elmegyek a házi orvoshoz, ezt a szert betehetem a táskába, és ott lehet. De ettől függetlenül, ha nem megyek el, létezik a fogamzásgátlásnak egy olyan módja is, amely nem csak a nem kívánt terhességtől, hanem a nemi betegségektől is véd.

Ha tehát a női táskában el tud férni egy szemceruza vagy egy ajakrúzs, akkor szerintem egy ilyen eszköz is el tud férni, és biztosított a védekezés. A szakma és a mi álláspontunk az, hogy ez éppen a nők iránt érzett felelősség, hogy ha olyan gyógyszert adunk a kezükbe, amelynek komoly mellékhatásai vannak, részesüljenek valamilyen edukációban.

A szakma egyértelmű állásfoglalása, hogy ez a fajta javaslat szakmaiatlan, felelőtlen, és mi részünkről elfogadhatatlan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Kérdésem is lennének, és reflektálni szeretnék Pesti Imre képviselőtársam hozzászólására.

Én ezt a kérdést nem politikai, hanem szakmai kérdésnek tartom. Nem tudom levetni a 43 éves orvosi múltamat, de ha szakmai kérdésnek tartom, akkor egy ilyen politikai döntésnél a szakmai kérdéseket kell elsődlegesen figyelembe venni.

Az a kérdésem, hogy mint előterjesztő tudsz-e arról, hogy a szakmai kollégium nőgyógyászati tagozatának mi a legutolsó állásfoglalása ebben az ügyben, és annak mi a dátuma. A másik pedig, hogy az ellátási protokoll egyrészt a házi orvosi szférában, másrészt a szülész-nőgyógyászati szférában ezzel a kérdéssel kapcsolatban milyen kompetenciákat ír le, és milyen eljárásrendet szabályoz.

Lefordítva magyarra: van-e joga, és milyen szempontok figyelembevételével kell döntést hoznia egy házi orvosnak vagy egy szülész nőgyógyásznak az ügyben, hogy egy ilyen, hozzá forduló nőnek felírja, avagy nem írja föl ezt a tablettát?

Pesti Imre képviselőtársamnak én a következőt mondanám, mert hogy körülbelül egy dátum van a diplománkon, és nem tudom, ő mennyit dolgozott a szférában, de azért dolgozott házi orvosként.

És abban az időben dolgozott házi orvosként, amikor még Infecundin és Bisecurin néven írtunk föl fogamzásgátló tablettákat az arra rászoruló nőknek. És én úgy gondolom, hogy a Bisecurinnak is, meg az Infecundinnak is többszázszoros - nem ötszörös, többszázszoros - volt a hormontartalma, ráadásul egy korszerűtlenebb hormonszintézisnek számított. Nem véletlen jöttek az újabb és újabb készítmények, és szorították ki a piacról ezt.

És arra, hogy cikluszavart okoz ennek a gyógyszernek túladagolása, azt tudom mondani, hogy egyébként a víz, az ivóvíz vagy akár egy Kalmopyrin-túladagolás is okozhat halált, ha a vízbe belefut az ember, vagy ha a Kalmopyrinből hármát vesz be, félrenyelési és elzárja a légútjait.

Tehát amikor a gyógyszert beveszi a beteg, akkor az alkalmazási előíratot neki ezzel hallgatólagosan el kell fogadnia, és a kezelésben ehhez neki tartania kell magát, mert ha nem tartja, akkor egyébként az ezzel kapcsolatos veszélyeket ő maga vállalja, és a következményeit neki kell viselnie.

Tehát én úgy gondolom, hogy a gyógyszergyártó, -forgalmazó azzal, hogy egyrészt az alkalmazási előíratban, másrészt a betegtájékoztatóban leírja annak a gyógyszernek a pontos alkalmazási körülményeit, hogy mire vigyázzon, milyen veszély lehet, mivel együtt fogyasztva okozhat esetleg problémát, mennyi időnként kell, hányat és hogyan kell bevenni, én úgy gondolom, hogy ez felnőtt emberek körében elfogadott minden gyógyszernél. Tehát ilyen szempontból akkor nem hozhatnánk semmilyen gyógyszert forgalomba, mert mindegyik megölhet egy másik embert.

Ezeknek a gyógyszereknek viszont az alkalmazási előíratában nem szerepel ez a thrombophlebitises szövődmény olyan mértékben, ami egyrészt gondot jelenthetne, másrészt pedig és mint orvoshoz fordulok, hogy mivel tudomásom szerint nincs erre elfogadott szakmai protokoll a háziorvosoknál sem, nőgyógyászoknál sem, ezért ezt egy individuális döntés alapjává tenni, hogy ha akarod, felírod a hozzád forduló, megszoruló betegnek, mert viccből senki nem megy oda. Másrészt azt is életszerűtlennek tartom, hogy valaki ezt előre beszerezze, mert ezeknek a tablettáknak a bevételi szituációja legtöbbször valamilyen idézőjelbe téve baleset; most hogy erőszak vagy nem erőszak, ez megint egy másik kérdés.

Tehát én úgy gondolom, hogy ezt az alkalmazási előíratot kellene tekintetbe venni, és úgy gondolom, hogy a szakmai kollégium is ezt vette tekintetbe, és a gyártó is ezért teszi bele ezt a dokumentációt.

És egy kis színes még a végére: nem csak magánszolgáltatók kérnek egyébként több tízezer forintot a tabletták fölírására. A Semmelweis Egyetem Korányi Sürgősségi Osztályán - le is fényképeztem - kint van az A4-es papír, hogy ennek a tablettának a felírása tízezer forintba kerül, és azt az intézmény pénztárában kéretik befizetni.

A másik az, hogy háziorvosként azt hiszem - mondjuk, ez 10-15 éve azért forgalomban van, de azt hiszem -, hogy ötnél többet nem írtam föl belőle, mert ezek a szituációk megint nem a háziorvosi rendelés idején jönnek létre. Ugyanígy életszerűtlen, hogy valaki egy szülészetben bemenjen egy ügyeletes, esetleg éppen szülést vezető vagy császármetszést végző orvoshoz felírni ezt a gyógyszert. Itt az orvosi ügyeleteknél van erre szerintem a legnagyobb igény, mert azok azért elérhetők országszerte. De ez egy teljesen fölösleges kör, amit le kell futnia az ilyen bajba került nőknek - és a bajba került az mindenféle szinten lehet, mert lehet, hogy csak tényleg figyelmetlenség, lehet, hogy tényleg nagy problémát okozhat -, és szerintem sokkal kisebb társadalmi következménye van annak, ha egy ilyen tablettát megfelelő időben, megfelelően alkalmazva vesz be valaki, mint egy nem kívánt terhességnek, az utána következő 9 hónapnak és a gyermek megszületése után következő éveknek. Ott családoknak és embereknek mehet tönkre az élete potenciálisan.

Tehát én úgy gondolom, hogy nemcsak a nyugati példákat kellene tekintetbe venni, ami egyébként ennél, a mienknél sokkal progresszívebb, hanem a magyar szülész-nőgyógyászati szakma és a magyar gyógyszer-forgalmazásért felelős hatóságnak az együttműködése lenne arra jó, hogy a megfelelő kormányrendelet megfelelő pontjában ez a gyógyszer kikerüljön a receptköteles forgalmazásból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ha már név szerint megszólítottam - és itt szóba került az Infecundin, Bisecurin -, sajnos egyformán öregek vagyunk, és a hőskorszakban is dolgoztunk, csak azért nem árt, ha pontosítjuk a szakmai megjegyzést. Igaz, hogy nagyon sok hatóanyag volt benne, de azért az garantálta a ciklus biztonságát nagyon sok hatóanyaggal. És amikor ezek a gyógyszerek leváltódtak, akkor bizony sok-sok mellékhatás maradt utánuk. Itt azonban arról van szó, hogy egy minimális, szakmailag éppen a gyógyszergyárak által kitrált, minimális hatóanyag mellett viszünk be egy ötszörös-tízszeres hatóanyagot. Ez valóban ciklusrendellenességet tud okozni.

Amit most itt elmondtam, az nemcsak a saját szakmai orvosi véleményem vagy döntően nem az, mert nem vagyok szülész-nőgyógyász, hanem a szakmának az álláspontja, pontosabban azon nőgyógyászoknak az álláspontja, akiket én megkérdeztem. És ez egy egységes... *(Dr. Komáromi Zoltán: Szakmai kollégium!)* Világos, világos. Még nem érkezett meg a szakmai kollégium válasza, rövid volt az idő, de majd megszületik annak a válasza is. De elmondtam a saját magam álláspontját és több orvosnak az álláspontját is.

Azért egyet ne felejtünk el, ha valaki veszélyhelyzetben van, nagyon könnyen hozzá lehet jutni, hiszen ha olyan esemény történik, és mondjuk, nem készült fel rá, azért aznap vagy a következő nap a házi orvos, a nőgyógyász felírja, tehát nincs olyan probléma, hogyha sürgősen szükség van rá, nem jut hozzá, igenis hozzájut a szerhez. *(Dr. Komáromi Zoltán: Pénteken este is?)*

A b) pedig: létezik a védekezésnek a korábban említett módja, ha valaki erre felkészül és kellőképpen fiatal, és olyan helyre megy, ahol a „baleset” megtörténhet, erre fel lehet készülni. Felelőtlenséget jelent az egyik, a liberalizálás, és felelősséget jelent a másik, semmilyen korlátot nem jelent a gyógyszer hozzáférése, mert hozzá lehet férni, maximum el kell viselni egy orvosi felvilágosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Bizottsági tag hozzászólási igény van-e? *(Jelzésre:)* Dr. Kovács József alelnök úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Én is rendelkezem orvosi diplomával már lassan ötven éve, és úgy gondolom, hogy a parlament Népjóléti Bizottságának ülésén vagyunk, és itt a 3. számú napirendet tárgyaljuk, aminek a témája ennek az előterjesztésnek a tárgysorozatba vétele, és dönteni fogunk ebben a kérdésben. A szakmai megállapításokkal én teljesen egyetértek Pesti Imre és Komáromi alelnök úrék esetében is, de én visszaterelném ezt a kérdést a szakma irányába, szerintem az lenne a szerencsés, mert ezek az úgynevezett esemény utáni tabletták törzskönyvezett gyógyszerek egyébként. Most Magyarországon a törzskönyvezésnek megvannak a szakmai szabályai, az nem politikai szabályozás. A Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ törzskönyvezi ezeket a készítményeket, és ők döntenek arról, hogy tulajdonképpen ezek receptkötelesek vagy nem. Egy szülész-nőgyógyász vagy egy házi orvos nem tud ebben dönteni, ő nem mérlegelhet, ha pillanatnyilag ez az úgynevezett törvényi rendelkezés az NNGYK részéről. Az én tudomásom szerint a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központban már elég komoly szakmai egyeztetések folynak pillanatnyilag arról, hogy változtatni kívánnak ezen a jelenlegi gyakorlaton. Tehát most mi egy olyan dologba menjünk bele, mondjuk, egy parlamenti vita esetében, ami esetleg szakmai úton-módon megoldható az NNGYK által? Én ezt

sokkal szerencsésebb útnak tartanám, mint a parlament plenáris ülésén erről úgymond társadalmi vagy netán politikai vitát nyitni. Ez szerintem sokkal inkább járható út. Én úgy gondolom, hogy ehhez a szervezethez forduljunk inkább, amelynek megvan a megfelelő szakmai súlya, és amennyiben ők ezt legalizálják, akkor semmi akadály nem lesz annak, hogy recept nélkül ehhez hozzá lehessen jutni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Több bizottsági tag hozzászólási igényt én nem látok. Tordai Bence képviselő úr már régóta jelentkezik. Ő ugyan nem a bizottság tagja, nyilván azért is ül itt, mert érdekli a bizottság munkája, másrészt azért, mert az 5. napirendi pontunk egyik előterjesztője. Ő kíván hozzászólni, azonban automatikusan nem tudunk neki szót adni, hiszen alanyi jogon nem bizottsági tagnak nem jár szó, különösen nem úgy, hogy a Párbeszéd képviselője itt ül a bizottságban tanácskozási és szavazati joggal. Ezért szavaznunk kell arról, hogy a bizottság kíván-e szót adni Tordai képviselő úrnak, amennyiben Tordai képviselő úr fenntartja a hozzászólási igényét. *(Jelzésre:)* Igen.

Akkor szavazni fogunk arról, hogy Tordai Bence képviselő úrnak a bizottság kíván-e szót adni ebben a vitában. Aki úgy gondolja, hogy joggal szólhat a bizottsági ülés jelen pillanatában, az, kérem, kézfelemeléssel ezt jelezze! *(Szavazás.)* 8 igen. Úgy hiszem, ez eldőlt, de azért csinálunk ellenpróbát. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem. És ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodást nem látok, így elsöprő többséggel Tordai Bence képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a bizottság tagjainak, hogy megkaphattam a lehetőséget. Nem csak random jelen lévő országgyűlési képviselőként, hanem olyasvalakiként szólnék hozzá, aki három héttel ezelőtt feltett egy kérdést a Belügyminisztériumnak ugyanebben az ügyben, és gondoltam, hogy az arra kapott válasz, illetve a további lépések ismeretében talán ez a vita és az itt megszülető döntés is megalapozottabb lesz.

Én Orosz Anna minden szavával egyetértve egy ehhez hasonló értelmű kérdést intéztem a belügyminiszterhez. Sajnos Rétvári államtitkártól kaptam választ és nem Takács államtitkár úrtól, aki legalább értene hozzá, de tegyük fel, hogy a minisztérium álláspontját ugyanúgy tolmácsolta volna ő is, ami úgy hangzik, hogy ez szerintük nem egy politikai, hanem egy szakmai kérdés, és én ezt igazából örömmel vettem egyrészt, másrészt azért mellé tenném, hogy szakmai kérdésekről is jó, ha van társadalmi, tehát politikai vita.

Örülök neki, hogy itt vannak többen is orvosi diplomával közöttünk, de talán az sem baj, ha laikusok is hozzászólnak a kérdéshez. Annál is inkább, mert például az a kérdés, amit Pesti alelnök úr felvetett vagy az a megfigyelés, hogy semmilyen nehézséget nem okoz az érintett nőknek egy ilyen helyzetnek a kezelése - hát, hogy mondjam -, ezt laikusként is érezni, hogy ön ezt férfiként biztos remekül tudja, de lehet, hogy érdemesebb meghallgatnunk azokat a nőket, évente sok tízezren vannak, akik végigmennek ezen a procedúrán, és éppen ők kezdeményezték, hogy változtassuk meg ennek a jogi kereteit. Szerintem érdemes és illő dolog meghallgatni az érintetteket ebben az ügyben. Legjobb tudomásom szerint az utolsó adat évi 73 ezer ilyen esemény utáni vagy sürgősségi fogamzásgátló tabletta felírásáról szól.

De ha maradunk a laikusok által is megítélhető kérdéseknél, Az a helyzet, hogy szerintem egyrészt kimondhatjuk azt a szót a bizottság ülésén, hogy óvszer, másrészt meg az időnként el tud szakadni. Tehát egy felelőtlen partner vagy egy ilyen szerencsétlen baleset teszi a leggyakrabban indokolttá az ilyen típusú tabletták alkalmazását. Tehát nem hiszem, hogy a nőkre kéne ennek a felelősségét áttolni,

hanem inkább szolidárisnak lenni azokkal, akik önhibájukon vagy akaratukon kívül nehéz helyzetbe kerülnek.

De ha azt mondjuk, hogy ez egy szakmai kérdés, akkor érdemes megnézni, hogy a szakmai szervezetek mit mondanak erről. Azt tudom jelenteni, hogy az Európai Gyógyszerügynökség, a WHO, az ENSZ Nőjogi Testülete és az Egészségügyi Szakmai Kollégium Szülészeti és Nőgyógyászati Tagozata is amellet van, hogy töröljük el a vénykötelezettséget. Ezzel nem megkérdőjelezve azt, hogy vannak, lehetnek sokan is, akár olyan szülész-nőgyógyász kollegáink, akik ezzel nem értenek egyet, de a tagozat többségi döntése, ha jól tudom egyébként 2022-ben született meg, és az szintén az irányba mutat, hogy ezt a vénykötelezettséget fenntartani nem szükséges.

Miközben nyilván mindnyájan, akik foglalkoztunk a témával - akár laikusként is -, ismerjük az egészségügyi kockázatait, a hátulütőjét ennek a liberalizált gyakorlatnak is, vagy magának a gyógyszer használatának is. És különösen így vannak vele azok a nők, akik erre a tablettára rászorulnak.

Szerintem az, hogy mi a nagyobb tiszteletadás, az, hogy edukálunk valakit, vagy az, hogy feltételezzük, hogy maga tájékozódik az őt érintő döntések következményeiről, szerintem inkább az utóbbi, de talán akkor ezt a vitát nem muszáj kinyitni.

Én a minisztériumi válasz után írtam - valóban, ez az ellenzék hatáskörébe tartozik - dr. Müller Cecília országos tiszti főorvos asszonynak, azt firtatva, hogy akkor hol is tart ez az ügy. Én azt gondolom, hogy most van egy olyan széles körű közérdeklődés és nyilván egy hosszú ideje meglévő szakmai tapasztalat ezzel kapcsolatban, ami tényleg elérkezetté teheti az időt arra, hogy megszülessen az ezzel kapcsolatos döntés.

Én azt gondolom, hogy hogy lehet egy párhuzamos folyamat a politikai-társadalmi vita egyfelől, és ezért nagyon örülök Orosz Anna képviselőtársam javaslatának. A szakmai meggyőződés szerinti döntés másfelől, ideális esetben ezek egy irányba mutatnak, de én nem gondolom, hogy ne volna ez egy alkalmas pillanat arra, hogy az Országgyűlés plenáris ülésére vigyük ezt a határozati javaslatot, és talán akkor a nagyobb közfigyelem miatt megérkezik a tisztifőorvos asszony válasza is, ugyanis én két hete írtam neki levelet, és még sajnos arra nem érkezett reakció.

Úgyhogy én ebben a reményben kérném képviselőtársaimat, kormánypártiakat és ellenzékieket egyaránt arra, hogy támogassák a tárgysorozatba vételét. Nagyon szépen köszönöm!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, és köszönöm a bizottságnak a méltányos szavazását is. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom. Dr. Orosz Anna képviselő asszonyé a szó.

Orosz Anna válasza

OROSZ ANNA (Momentum), előterjesztő: Köszönöm a megelőlegezett bizalmat. Egészen szürreálisnak tartom azt, hogy miközben arról beszélnek a kormánypárti képviselők a bizottságban, hogy ne csináljunk politikát ebből a kérdésből, addig az első felszólalójuk, dr. Pécsi Imre arról beszél, hogy a nők szemceruzát és... *(Dr. Pesti Imre: Pesti!)* Elnézést, Pesti Imre képviselő úr. *(Közbeszólások.)* Szóval szerintem ez egy elég komoly dolog, úgyhogy örülnék, ha odafigyelnének. Pesti Imre képviselő úr azt mondta, hogy a nők szemceruzát és szájfényt tartanak a táskájukban, és emellett igazán elérhet még valami fogamzásgátló eszköz.

Mindeközben azt mondják, hogy ne csináljunk politikát abból, hogy a sürgősségi fogamzásgátlás elérhető-e recept nélkül, avagy sem, és ön még most is bólogat, és

láthatóan nem érti az ellentmondást, maguk csinálnak politikát a nők magánügyéből, a nők saját döntéséből, ami a saját testükről szól, a saját jövőjükéről szól!

És nemcsak ezzel a kérdéssel csinálnak politikát ebből, hanem azzal is, hogy kötelezően meghallgattatják a szívhangot az abortusz előtt a nőekkel. Teljesen abszurd beszámolókat hallunk arról, hogy nők később jutnak hozzá az abortuszhoz, mert még nem lehet hallani a szívhangot, és ezért meg kell, hogy várják azt a pillanatot a terhességük során, amikor ez már hallatszik; miközben nyilvánvalóan minél később történik meg ez a beavatkozás, annál veszélyesebb.

Őnök csinálnak politikát ebből a kérdésből akkor is, amikor hagyják, hogy konkrétan anyagi kérdés legyen az, hogy valaki hozzáfér-e a fogamzásgátló tablettához vagy sem. Mert egyszerűen Magyarországon nem alap, hogy 4-5-6-8-10 ezer forintokért nők hozzájussanak ezekhez az eszközökhöz. Ahogy az sem alap, hogy hozzáférjenek más eszközökhöz, mint például a spirálhoz.

Szóval tényleg nagyon megható ez az előadás, hogy hát ez egy szakmai kérdés, és ne csináljunk belőle politikát! Az elmúlt tizenöt évben... és akkor most nem sorolom a vak komondort, meg azt, hogy maguk csinálnak úgy, mintha a nők egyetlen feladata az lenne, hogy kiszájfényezzék magukat, meg szépek legyenek, meg gyerekeket szüljenek. Maguk csinálnak ebből a kérdésből politikát! És ez a határozati javaslat, ami egyébként kizárólag azt a célt szolgálja, hogy legalább tárgyalja ezt a kérdést az Országgyűlés, arról szól, hogy végre szálljon ki a politika a nők magánéletéből.

Úgyhogy nagyon kérem önöket, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki támogatja a H/9395. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 10 Nem. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében nem vette sajnós tárgysorozatba a képviselő asszony előterjesztését. Köszönöm szépen.

Javaslat a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/9362. törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Negyedik napirendi pontunk következik. Javaslat a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló T/9362. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. Üdvözlöm előterjesztőként Berki Sándor képviselő urat. Képviselő úr, öné a szó, ha ki kívánja egészíteni.

Berki Sándor bevezetője

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A javaslatom az otthonápolásról szól. Volt erről egy parlamenti felszólalásom is, és ha önök néznek kereskedelmi tévét, akkor láthattak egy riportot is, ahol egy salgótarjáni családról volt szó, ahol a nagynéni ápolta, gondozta az unokaöccsét. Ez így nagyon szép, és ez így rendben is van, hiszen nagyon fontos az - és szerintem az valójában a legfontosabb -, hogy a sérült, súlyosan sérült családtagokat otthon ápoljuk.

De: a törvény jelen pillanatban kizárta a lehetőségét annak, hogy a nagynéni otthonápolási díjban részesüljön, hiszen nem vér szerinti, egyenesági rokona a sérült fiatalembernek.

Szerintem mindannyian tudjuk, hogy egy ilyen otthonápolás milyen feladatot ró arra a személyre, aki ezt végzi. Emellett munkát nem lehet vállalni, a súlyosan sérült

családtaggal, rokonnal otthon kell lennie, folyamatos gondozásra szorul. Ezt jelenti az, hogy súlyosan sérült.

Az én javaslatom szerint ahhoz, hogy az ilyen helyzetek megoldásra kerüljenek; hiszen szinte évente több alkalommal találkozunk ilyen helyzettel, amikor egy sérült honfitársunk elveszíti a szüleit, és ott merül fel a kérdés, hogy mi fog vele történni, és hogyan tud családban vagy a családjában maradni. Mert sajnos ma Magyarországon ez egy anyagi kérdés is, hiszen az a személy, aki - ahogy az előbb is mondtam - az ápolást végzi, kimarad a munka világából.

Az én javaslatom azt mondja ki, hogy egyetlenegy szót kell kicserélni a törvényben, a házastársat kell hozzátartozóra cserélni, s ezzel meg is oldódna annak a lehetősége, hogy az egy családban élők, tehát ne csak közvetlenül a szülők, hanem a testvérek, a nagynénik, az örökbefogadó szülők jogosultak legyenek az otthonápolási díjra.

Ezt szeretném kérni a bizottságtól. Látták az anyagot, szerintem mindent láttak benne, és értik, hogy egyetlenegy szó megváltoztatásával mennyi családnak és mennyi sérült honfitársunknak tudunk segíteni; hiszen ha bent maradnak a családjukban, az sokkal jobb, és ráadásul, hogy még a kormánypárti képviselőtársakhoz is szóljak, az államnak is olcsóbb, hiszen az otthonápolás díja alacsonyabb, mint az egy személyre fordított díj, ha otthonba kerülnek.

Tehát én szeretném kérni a tisztelt bizottságot, hogy vegye tárgysorozatba ezt a törvényjavaslatomat, és támogassák ezt a javaslatot, hogy minél több sérült honfitársunk a szülők elhunytja után is családban és méltó körülmények között tudja folytatni az életét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Előterjesztő! Értem a szándékot is, és nyilván egy jóakarattal vezérli ezt a szándékot, amely az előterjesztést szülte, és megértem azt az élethelyzetet is, amire ez vonatkozik.

Mi a jelenlegi szabályozás? Van ápolási díj és van a gyod. Az ápolási díj egy viszonylag alacsonyabb díj, de szélesebb jogosultsági körrel, és van a gyod, ami egy magasabb díj és egy szűkebb jogosultsági körrel. Konkrétan a szülő, illetve az örökbefogadó szülő jogosult erre. Van a törvénynek egy olyan kitétele is, miszerint, ha a szülő, akár az elhalálása folytán, akár egyéb módon alkalmatlanná válik a sérült gyermek nevelésére, akkor a már megállapított gyod-jogosultság mellett a közös háztartásban élő hozzátartozó átveheti ezt a gyod-jogosultságot, tehát ez a lehetőség megvan. Ugyanakkor, ha teljesen kiszélesítjük ezt a kört, és elmoszuk a jogosultsági határokat a gyod és az ápolási díj között, akkor nyilvánvalóan ez a gyod irányába fog elmenni, és ha utána számolunk, ennek olyan komoly költségvetési következménye lenne, ami több száz milliárd forintban lenne mérhető. Tehát egy tollvonással ilyen változtatást nem lehet ebben a törvényben eszközölni. Értve az igényt, én azt gondolom, hogy ezt jobban átgondolva és több szempontot figyelembe véve kellene újratárgyalni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, így a vitát lezárom, és megadom a szót képviselő úrnak, amennyiben kíván reagálni. Öné a szó, képviselő úr.

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd), előterjesztő: Csak röviden szeretnék reagálni. Értve az ön érveit is, az én szempontomban első a család, és egyszerűen kötelességünk biztosítani mindenkinek a családban való élet lehetőségét. Nem gondolnám, hogy anyagilag sokkal nagyobb terhet róna az államra, ebben nem értünk egyet, de elfogadom válaszát. Kérem a bizottságot, hogy szavazzanak javaslatomról. Köszönettel.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, és valóban szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a T/9362. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 10 nem. Tartózkodás nincs, nem is lehet. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében sajnos nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm szépen képviselő úrnak. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A gyermekek után járó családtámogatások minimum összegéről, avagy a gyermekek alapjövedelméről szóló H/9624. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az 5. napirendi pontunk következik, és Tordai Bence képviselő úr fogja kiegészíteni szóban az írásban a bizottság elé terjesztett anyagot: a gyermekek után járó családtámogatások minimum összegéről, avagy a gyermekek alapjövedelméről szóló H/9624. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fog dönteni most a bizottság. Képviselő úr, öné a szó.

Tordai Bence bevezetője

TORDAI BENCE (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nyilván ismerik a javaslatomat, és mindannyian, akik elkötelezettek a gyermekszegénység elleni küzdelemben és a társadalmi igazságosságért folytatott küzdelemben, azok támogatni is tudják ezt a javaslatot, hiszen abból indul ki, amit a kormányfő jelentett be, jelesül, hogy 2026-ra megduplázzák a gyerekek után járó adókedvezményt. Ez azt jelenti, hogy ideális esetben egy legalább háromgyerekes, jól kereső családban a havi támogatási összeg el fogja érni a 82 ezer forintot az adókedvezmény és a családi pótlék összegeként. Az a helyzet viszont, hogy az a szélsőségesen egyenlőtlen családtámogatási rendszer, ami jelenleg is fennáll, az még tovább romlik ilyen szempontból, hiszen lesznek olyanok, akik továbbra is 12 ezer 200 forintot kapnak családtámogatás címén, azok, akik egy gyereket nevelnek, és nem tudják igénybe venni az adókedvezményt sem.

Erről kérdeztem korábban a kormány illetékes tagját, hogy elfogadhatónak tartja-e, hogy lesznek, akik 12 ezer, és lesznek, akik 82 ezer forint családtámogatásra jogosultak? Elfogadhatónak tartják-e, hogy 6,7-szeres különbség van vagy lesz 2026. január 1-jétől a mostani tervek szerint a különböző gyermekek után adott családtámogatások között? Én azt gondolom, hogy ez nem elfogadható, és ha önök komolyan veszik azt, amit mondogatni szoktak, hogy minden gyermek érték, ha komolyan gondolják, akár a demográfiai fordulat szükségességéről, akár a gyermekszegénység elleni harcról mondottakat, akkor nyilván megint csak támogatniuk kell azt, hogy ez a 6,7-szeres különbség eltűnjön, vagy legalábbis minimálisra szűküljön. Magyarországon ma a gyermekek majdnem pontosan negyedét fenyegeti a szegénység vagy társadalmi kirekesztődés kockázata, ez 430 ezer 18 éven aluli. Éppen azok vannak a leginkább kitéve ennek, akik nagycsaládban élnek, illetve akik szüleinek a munkaerőpiaci helyzete nem stabil.

Nem is pontosan értem, hogy hogyan gondolták annak idején, amikor bevezették a gyerekek utáni adókedvezmény rendszerét, azt, hogy azt a gyereket büntessék - nem mondom többes szám első személyben -, tehát azt a gyereket büntessék, akinek a szülője elvesztette a munkáját. Tehát, ha már itt van Berki képviselőtársam, mondjuk, Nógrádban a Bumchun kirúgja valakinek az anyukáját, apukáját vagy akár egyszerre a kettőt, mert olyan eset is volt, hogy inkább felvettek vendégmunkásokat, és házaspárokat raktak utcára, és akkor az ő gyerekük elveszti azt a 10, 20, 33 vagy akár 26-66 ezer forintot gyermekenként számítva és havonta számolva. Én ezt nem igazán értem, hogy ezt hogyan gondolják méltányos és egy családbarát országra jellemző, egy ilyen helyen fenntartható gyakorlatnak.

Úgyhogy azt hiszem, hogy itt a remek alkalom, ha már a kormányfő úgy is meghirdette ezt az egyébként tényleg örvendetes, csak talán nem minden részletében átgondolt bővítést a családtámogatási rendszernek, akkor ezt egyben tegyük igazságosabbá is. A javaslat arról szól, hogy a családi támogatásokat számítsuk össze a családi pótlék és a családi adókedvezmény összegét tekintve. Határozzuk meg, hogy mi az a minimum, aminél kevesebbet nem kaphat valaki, és ez lenne jövőre 75 ezer, 2026-tól pedig a már nevesített 82 ezer forint.

Azt elismerem, hogy ennek van egy komoly költségvetési hatása, ennek a mostani állapothoz képest valamivel több mint ezermilliárd forint plusz kiadása volna, de azt is látjuk, hogy amikor olyan, se nem produktív, se nem hasznos közkiadásokra találni sok százmilliárdos tételeket minden évben a nagyjából 40 ezer milliárd forintos büdzsében, akkor talán a valóban fontos dolgokra is költhetnénk.

És talán még egy mondatnyi magyarázat arra, hogy miért neveztem ezt a gyermekek alapjövedelmének. Jelenleg Magyarországon tulajdonképpen egy olyan társadalmi ellátás van, ami mindenkinek egyaránt jár, ha nem is teljesen differenciálatlan módon, de ez mégiscsak ezt a logikát követi, ez pedig a családi pótlék. Mi azt gondoljuk nagyon sokan, a magyar társadalom túlnyomó többsége, hogy mindenkinek jár a létbiztonság, és ha azt kérdezzük, hogy a gyerekeknek jár-e, járjon-e a létbiztonság, akkor arra minden bizonnyal még többen válaszolnak igennel. Ezt a létbiztonságot, ezt a gyakorlatilag garantált, feltétel nélkül megkapható alapjövedelem-formátumot, ennek a családpótlék-szerű ellátásnak a kiterjesztését volna érdemes megfontolni, és ha bevezetjük, akkor ezzel felzárkózunk egyébként Lengyelországhoz, ahol egy ezzel összemérhető nagyságú, mai zloty/forint árfolyamon nagyjából 74-75 ezer forintos havi ellátást garantálnak minden gyermeket nevelő család számára és minden gyermek után. Ezen felül vannak egyébként még további ellátások, és amikor ezt bevezették - akkor még egy valamivel alacsonyabb összegben -, jelentősen zuhant a gyermekszegénység aránya Lengyelországban.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ha Magyarország egyébként felelősen jár el, és nincsen nagyon nagy válságban a gazdaság - márpedig azt halljuk, hogy 2025-ben már elképesztő száguldás fog bekövetkezni a gazdasági fejlődésben -, akkor nincs jobb helye ennek a pénznek, mint hogy a gyerekekre, illetve a gyermeket nevelő családok támogatására költsük. Köszönöm, ha megfontolják a javaslatom támogatását.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr kiegészítését. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony. Őné a szó.

Hozzászólások

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönjük szépen képviselő úrnak a gondolkodást és a javaslatot. A jobboldali kormányzásnak az a célja, hogy magabíró családokat hozzon létre, és a magabíró családokat úgy támogassa, hogy mindenki a saját lehetőségeihez képest tudjon munkát vállalni, és munkára ösztönözze

a családokat, hiszen hosszú távon azt a létbiztonságot, amit ön is említett, ez tudja elhozni. Hiszen ha nem, ha folyamatosan alanyi jogon támogatjuk a családokat, akkor ez nem egy előremutató támogatás, hanem a jelen helyzetben ez egy megoldás, de hosszú távon ez nem fog tudni megoldást nyújtani.

Amikor a családi adókedvezmény bevezetésre került, akkor a családok 95 százaléka járt jobban azzal, mintha a családi pótlék emelésre került volna. Köszönhető ez többek között annak is, hogy a munkanélküliség rekordalacsony szinten van, és továbbra is gyakorlatilag pár százaléka azoknak a munkát vállalni kívánó családoknak, akik nem találnak munkát.

Innentől kezdve tehát a családtámogatásoknak az adórendszeren keresztül történő juttatása több családnak biztosít nagyobb arányú kedvezményt, mintha csak simán az adókedvezményt emelnénk.

Beszélt ön, képviselő úr, a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatáról, hogy ez hogyan alakult az elmúlt években. Itt is érdemes a trendeket nézni, hiszen ha azt nézzük, hogy 2015-höz képest - nekem 2021-es adataim vannak -, hogyan alakult a családok társadalmi kirekesztődésének, illetve a szegénységnek a kockázata, akkor azt látjuk, hogy minden családtípus esetén csökkent ez a kirekesztődés; még az egyszülősöknél is, ahol ez ugyan továbbra is magas - ezt én is elismerem -, azonban még itt is csökkenés látszódik. Itt a számokat is szívesen említem, ha majd érdekli a képviselő urat.

A számokra visszatérve pedig, amit Ön is említett: az én kalkulációm szerint egy picit máshogy jönnek ki a számok. Ezt a 82 ezer forintot nem pontosan értem, hiszen ha az adókedvezményt a háromgyermekes családoknál nézzük - ez a 33 ezer forint -, akkor azt hárommal kell megszorozni, nem kettővel, ahogy itt, ebben a számpéldában látszik; illetve a családi pótlékot is. Ugye, a három gyermekeseknél 16 ezer forint egy gyermekre, de azt három gyermekre vetítve, ha ezeket a számokat összeadom, akkor egy jóval nagyobb összeg jön ki a 82 ezer forintnyi támogatásnál. *(Tordai Bence: Gyermekenként számoltam. Igen.)*

Hát itt a számpéldában az van, hogy kétszer 33 ezer forint adókedvezmény, meg 16 ezer forint családi pótlék, így jön ki. De ugye, itt három gyermekről beszélünk.

Ha a 33 ezer forintot veszem alapul, akkor az a háromgyermekeseknél 33 ezer/gyerek. De akkor miért kétszer? Akkor háromszor kell hozzáadni! *(Tordai Bence: Önök duplazzák majd meg ezt a 33 ezer forintot.)* Ja, értem. Tehát akkor ez... Jó, de akkor az egygyermekesekre vonatkozik ez a példa. *(Tordai Bence: A 12 ezer az egygyermekesekre, a 82 ezer a háromgyermekesekre.)*

Ez nekem így még mindig nem áll össze, de erről szívesen beszélgetek majd. *(Tordai Bence többször közbeszól.)* Na jó, tehát a 16 ezer forintos családi pótlékot a háromgyermekesek kapják egy gyermekre, de ott három gyermek van, tehát azt rögtön szorozni kell hárommal, tehát akkor az ott már plusz kétszer 16 ezret kell hozzáadni... *(Tordai Bence bólogat.)* Jó, akkor ebbe ne menjünk bele, illetve menjünk majd bele tényleg, az ülésen kívül.

Amit szeretnék még elmondani, hogy ezzel az adókedvezmény-emeléssel az egy- és kétgyermekeseknél: már a minimálbért keresők is teljes egészében ki tudják használni ezt az adókedvezményt, hiszen itt nemcsak a személyi jövedelemadóból, hanem a járulékokból is tudják érvényesíteni ezeket a kedvezményeket. A háromgyermekes szülők esetében pedig már közel 300 ezer forintos bruttó bértől jelentkezik a többletjövedelem. Ez jóval alacsonyabb, mint az átlagbér, tehát ez a lépés mindenféleképpen előremutató és köszönjük szépen, hogy ön is üdvözli ezt a javaslatot. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Én csak egy nagyon rövid megjegyzést tennék erre a „rövid távú, hosszú távú” megfogalmazásra. Szóval, aki nem éli túl a rövid távot, annak nem lesz hosszú táv. Ha most gyerekekre lefordítom, akinek nem születik meg az első gyereke, annak soha nem lesz három. Tehát én úgy gondolom, hogy egy viszonylag egységes politikai koncepcióval összerakott családtámogatási modellben helyet kellene kapni azoknak a szituációknak, amiket az előterjesztő is mondott, hogy váratlanul munka nélkül maradt, váratlanul özvegyen maradt, vagy elhagyott, vagy egyedül maradt szituációban munka nélkül maradt, jövedelem nélkül maradt.

Ott is vannak, ott is lehetnek gyerekek, akiknek a társadalom számára nemhogy egyenlőnek kellene lenni a konszolidált, nagy jövedelemmel rendelkező nagycsaládosoknál élő gyerekekkel, hanem a társadalomnak pontosan őket fokozottan kellene támogatni addig, míg ebből a szituációból ki nem tudnak törni, mert egyébként megnyújtjuk azt az időszakot, amit most ön rövid távúnak aposztrofált.

Tehát én erre szerettem volna csak felhívni a figyelmet, és én orvosként is, meg emberként is nagyon sokszor találkozom olyan szituációkkal, amikor ilyen helyzetbe kerülnek önhibájukon kívül emberek, és semmiféle segítséget nem tudnak kapni, vagy nagyon-nagyon nehezen tudnak segítséget kapni; holott nekünk az lenne az érdekünk, hogy ezeket az embereket gyorsan, hatékonyan segítsük, hogy ezt a szituációt túl tudják élni és ki tudjanak ebből törni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok. Én viszont szeretnék reagálni a képviselő asszony szavaira, ezért átadom az elnöklést addig dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úr!

VARGA ZOLTÁN (DK): Elnök úr. Köszönöm szépen. Képviselő asszony, ön valahogy úgy fogalmazott, hogy jobboldali gondolkodóként ön egyfajta megoldást lát abban, ha támogatjuk ezeket a gyerekeket, ami Tordai Bence képviselő úr előterjesztésében is szerepel.

Én hadd mondjam azt, hogy én baloldali emberként érzem, hogy ön nem érti, hogy miről beszélünk. Tudniillik önök azoknak akarnak, tudnak, szeretnének adni, akiknek van, mi pedig azoknak, akiknek nincs. És szerintem ez a legnagyobb különbség a kettőnk gondolkodásában.

Nyilvánvaló módon mi is nagyon szeretnénk, ha mindenkinek lenne munkája; és hozzá kell tegyem az egészségügyi bizottság elnökeként vagy tagjaként is, nyilván, és emberként is nagyon szeretném azt, ha mindenki egészséges lenne. De tudjuk nagyon jól, hogy hiába a prevenció, hiába a gondosság, az odafigyelés, nem biztos, hogy ezt be tudjuk tartani, hogy mindnyájan egészségesek legyünk.

De az alapján a gondolkodás alapján, még akkor is, ha tudom, ez sarkított, akkor azt is el lehetne várni az emberektől, embertársainktól, önmagunktól is, hogy gyógyuljunk meg magunk. Mert ha nem gyógyulunk meg, akkor az egy rövid távú

megoldás, hogy egy adott pillanatban gyógyszerrel kezeljük, vagy orvosi segítségre szorúlnak ezek az emberek. Ezek a gyerekek segítségre szorúlnak.

Tehát nyilvánvaló módon nekem baloldaliként nagyon fontosak azok a szavak, és nem csak szavakként, hanem fogalomként is, és egyfajta világnézetként, világlátásként is, hogy szolidaritás és igazságosság. Tehát a gyerek és gyerek között nem lehet különbség szerintünk. Ez a mi olvasatunk.

Nem lehet különbség aközött, hogy valaki egy borsodi zsákfaluban látja meg a napvilágot, és ott gyerek, és a szülei nem dolgoztak talán soha, mert ő nem fogja megérteni azt, de nem is kellene, hogy megértse, hogy neki az miért nem jár, ami jár egy budai kerület jómódú családjá gyerekének. Ő nem fogja tudni igénybe venni ezt az adókedvezményt.

Értem a gondolkodását, a szándékot is, de azt kérem, hogy ön is értsen meg minket, akik úgy gondolkozunk, hogy nyilvánvaló módon mi is azt akarjuk, és azért dolgozunk, hogy mindenkinek legyen lehetősége igénybe venni azokat a benefiteket és szolgáltatásokat, amelyeket egy jobboldali kormány akar nyújtani a családoknak.

De tudomásul kell vegyünk, hogy az élet igazságtalan, és vannak olyan gyerekek, akik ezt egyszerűen a szülei legnagyobb jóindulata és akarata mellett sem fogják tudni igénybe venni. És csak egy aprócska kis mondat: annyit lehet hallani arról mostanában, hogy valójában, aki akar, az dolgozik. Nekem van egy olyan ismerősöm, aki egy éve nem tud elhelyezkedni. Most ott tartunk, hogy csak azért, hogy a gyerek ne haljon éhen és tudjon tanulni, már én adok neki havonta pénzt, mert különben éhen halna, és nem azért, mert ő nem akar dolgozni, hanem mert egyszerűen nem kap munkát, nemhogy olyat, amelyet ő akarna, semmilyen. Az ország második legnagyobb városáról beszélünk, Debrecenről.

Tehát nem akarok én itt most az érzelmekre hatni, csak azt kérem, hogy gondolja végig azt, hogy van annak amúgy logikája és relevanciája, amit képviselő úr előterjesztése sugall nekünk. Mert a gyerekeket nekünk kötelességünk megmenteni, kötelességünk felemelni legalább arra a szintre, hogy meg tudjanak kapaszkodni. De az a legnagyobb baj, ha ezt nem tesszük meg, hiába bújnak vagy bújunk mi közösen - hiszen ez közös felelősségünk nekünk, törvényalkotóknak - a statisztikai adatok és számadatok mögé, azokat a borsodi gyerekeket nem fogjuk megmenteni ezzel. Tehát, képviselő asszony, tényleg azt kérem, hogy ezt gondolják végig jobboldali gondolkodóként is, hogy a mi baloldali gondolkodásunknak és azoknak a szavaknak, amiket mi igenis komolyan gondolunk, a szolidaritás, az igazságosság, az egyenlőség és sok minden egyéb más, nemcsak politikai értelemben van létjogosultsága itt ebben, hanem társadalmi, akár személyes értelemben is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azzal kezdtem a mondandómat, hogy köszönöm képviselő úrnak is a gondolkodást, abszolút relevánsak ezek a gondolatok. A gyermekek és gyermekek között nem kívánunk mi sem különbséget tenni, és nem is teszünk. A családtámogatási rendszerünk van annyira cizellált, hogy minden élethelyzetre tud megoldást nyújtani, és van számtalan olyan támogatás, amely nemcsak azoknak a családoknak jár. Egyébként megint szeretném itt

kiemelni, hogy vannak példák, és mi is tudjuk, hogy vannak példák és gondolkodunk, igyekszünk minden élethelyzetre megoldást kínálni, de a családok 95 százalékának már tudtunk megoldást nyújtani.

Ezzel együtt vannak olyan alanyi jogon járó támogatások, amelyek mindenkinek járnak, legyen az gyermekes vagy gyermektelen, amelyeket igénybe tudnak venni, például iskolakezdésnél a tankönyvcsomag, és itt nemcsak az adón keresztüli támogatásokra gondolunk, amikor a családtámogatás komplexitásáról beszélünk. Számos olyan munka-magánélet egyensúlyt támogató rendelkezés is van, amely szintén alanyi jogon jár mindenkinek. Tehát abszolút egyetértünk ezzel a gondolkodással, és nem is érzem magunkat érzéketlennek azért, mert az adórendszeren keresztül próbálunk egyébként a családok 95 százalékának előremutató megoldást kínálni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. *(Jelzésre:)* Igen, látom Varga Ferenc képviselő urat, hozzá kíván szólni. Képviselő Úr!

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak képviselő asszony mondandójára szeretnék reagálni. Ön azt mondja, hogy nem kívánnak különbséget tenni, sajnos pedig tesznek. Tehát nem ezt látjuk. Ha elmegy bárhova vidékre, lemegy egy romatelepre például vagy egy szegényebb környezetbe, akkor nem ezt látjuk. Hát, a mai Magyarországon a gyermekeknek nincsenek meg az egyenlő esélyeik. Tehát önök jobboldali meg baloldali kérdést csinálnak gyakorlatilag ebből, de ez nem az. Tehát ma Magyarországon szerintem oldalaktól függetlenül arra kellene törekedni a mindenkori kormánynak - függetlenül attól, hogy önök 15 éve vannak kormányon -, hogy minden gyermek egyenlő esélyeket kapjon ahhoz, hogy egy normális, gondolkodó, jól kereső állampolgára legyen ennek az országnak. De nem itt tartunk, hanem azt látjuk, hogy gyakorlatilag hatalmas különbségek vannak egy szegény családból jövő gyermek és egy gazdag családból jövő gyermek előremeneteli lehetőségei között, ami egyébként már a születés pillanatában elkezdődik.

És akkor hadd hozzak ide egy példát: ott vannak például a kórházban hagyott csecsemők. Nem tudom, hogy tudja-e képviselő asszony, hogy több száz gyermek van a kórházakban hagyva - a múltkor egyébként ezért fel is szólaltam -, és vannak olyan gyermekek, akik például gyerekosztályon vannak a beteg gyerekek között. Tehát ez felfoghatatlan, és akkor azt mondja, hogy önök egyenlő esélyt biztosítanak egy ilyen gyermeknek, akit elhagytak a szülei. Értem a jobboldali gondolkodást, hogy elsőként a szülő a felelős, és alá is írom, igen, a gyermekért a szülő a felelős, de akkor, amikor a szülő kilép a képből, és ott marad az az ártatlan, védtelen gyermek, akkor nem az állam a felelős azért a gyermekért? És a jelenlegi helyzetben hogyan tudja kimondani képviselő asszony vagy az ön párttársai azt, hogy ez a gyermek egyenlő esélyekkel indul az életben? Nem indul egyenlő esélyekkel, sőt hatalmas hátrányokat szenved.

Ez csak egyetlenegy példa a sok közül. Értem az önök gondolkodását, de talán nagyon-nagyon átbillen a mérleg arra az oldalra, hogy önök a felső, illetve a középréteget támogatják, mert idegenkednek attól, hogy a szegényebb rétegeket is támogassák. Pedig szerintem nincs ebben - még egyszer mondom - semmi jobb- vagy baloldali kérdés. Mindössze arra kellene törekedni, hogy minden gyermek ugyanolyan esélyeket kapjon az előremenetelre. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony!

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem szeretném szaporítani a szót. Itt kicsit kezdjük összemosni már a dolgokat. Én is azt mondtam az előbb, hogy

minden pártállástól függetlenül a gyermekek jólléte és jóléte a legfontosabb, és mindenki a tudása legjavát adja, hogy a gyermekek a lehető legtöbb támogatást kapják Magyarországon, függetlenül attól, hogy hol születnek.

A kórházi kérdésre szeretnék reagálni: ősszel fogadta el a parlament azt a javaslatot, amely szerint a kórházban hagyott gyermekek hat hét után örökbefogadhatóvá váljanak. Ezt már elfogadtuk. Ezenkívül szintén van olyan gondolkodás, amely az inkubátorban hagyott gyermekek sorsát kívánja könnyebbé tenni. Ez a javaslat reményeink szerint hamarosan szintén majd az Országgyűlés elé kerül, ám itt nagyon-nagyon sok jogi kérdéssel is kell számolni amellet, hogy a gyermek sorsát mind az intézmények, mind az ott dolgozók próbálják a lehető legkönnyebbé tenni, és próbálják átvállalni azon szülőknek az úgymond, nem éppen felelősségteljes lépését, hogy a gyermeküket otthagyták a kórházban. Ez is egy teljesen jogos kérdés, de én ezt egyébként nem keverném ide, hogy most éppen hány forinttal támogatjuk, vagy milyen családtámogatási rendszerek vannak, mert ez egy picit, én azt gondolom, hogy ettől eltérő téma. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, a vitát lezárom, és megadom előterjesztőként Tordai Bence képviselő úrnak a reagálásra a lehetőséget. Öné a szó képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm képviselő asszonynak és képviselő uraknak a hozzászólásait. Egy-két reflexió a magabíró családokról: a magabíró család fogalma azt feltételeznél, hogy ezzel valahogy szembemegy az, ha minden gyermeket egyenlően támogatunk. Ebből én arra következtetek, hogy képviselő asszony azt feltételezi, hogyha megkapják a többi gyereknek járó támogatást, mondjuk, a szegényebb családokban is, akkor arra rendezkednének be, hogy ne keressenek munkát. Én azt gondolom, hogy, mondjuk, egy gyerek után 82 ezer forintból egy háromtagú család - vagy mehetnének tovább a matekpéldán - nem fog tudni megélni. Tehát nincs ellenőszközje a gyermekek utáni támogatások rendszerének a munka világában. Attól, hogy valaki a gyereke után kap akár 82 ezer forintot, nem fog kevésbé dolgozni. Nem fog kisebb elánnal munkát keresni, vagy nem fogja felmondani a munkáját. Ugyanolyan magabíró családok lesznek akkor is, ha megemeljük mindenkinél és nemcsak a jól keresőknél a családtámogatások összegét, éppen csak azoknál, akiknek igazán számít ez a plusz támogatás, kicsivel több lesz a hónap végén, és nem önmagukon és nem a gyerekeken kell majd spórolniuk.

A számszaki kérdésekről: lehet, hogy csúszkáltunk időnként, hogy a gyerekek utáni vagy összességében az adott családnak járó támogatások hogy néznek majd ki, vagy hogyan néznének ki, akkor próbálom most elmondani. Tehát egy háromgyerekes család Orbán Viktor állítása szerint 2026. január 1-jétől gyermekenként fog 82 ezer forintnyi támogatáshoz jutni, összességében 246 ezerhez. Tehát a mostani 33 ezer forintos adókedvezmény megduplázva 66, plusz a 16 ezer forintos gyerekenkénti családi pótlék, az akárhogy is számoljuk, az 82. Ez, ha a három gyermeket egyben nézzük, az 246 ezer. Tehát lehet azt is összehasonlítani, hogy akkor majd 246-ot kap az egyik, a háromgyerekes család, és 12 ezret a másik egygyerekes, ahol nem tudták az adókedvezményt kihasználni. De ha ki tudják használni, akkor is ez a 10 ezer forintos érték megduplázása, tehát azért nem olyan nagy különbség. De nem akartam a húszszoros szorzót mondani, szerintem korrektebb, ha a gyerekekre vetítve nézzük a képet: 6,7-szeres, közel hétszeres különbség van az önök által tervezett családtámogatási rendszerben. Szerintem ez biztosan nem elfogadható, talán önök

számára sem. Szerintem ez a terv még nem tart a kidolgozottságnak azon a fokán, hogy ne lehetne pontosítani, kiegészíteni, egyenlőbbé tenni.

És végül a 95 százalékról, amit képviselő asszony sokat emlegetett. Az való igaz, és ez történt a családipótlék-emelés helyett a családi adókedvezmény bevezetésénél, tehát ha száz családra szánt pénzt csak 95 család között osztunk el, akkor az a 95 család jobban jár. Nagyon picivel jár jobban, de elmondhatjuk, hogy a családok 95 százaléka jobban járt. Viszont azt az 5 százalékot lenullázták, ők elvesztenek mindent. Lehet azt mondani, és ha ez a jobboldali társadalompolitika, akkor biztos nem kérek belőle, de akkor nagyon sokan vagyunk így ezzel, lehet azt mondani, hogy 5 százaléknyi feláldozható családot kinevezünk, és majd akkor a tőlük elvett pénzekből minimálisan megemeljük a másik 95 százaléknynak a támogatását, de szerintem ez nem jó út. Szerintem éppen a legnehezebb, 5 százalékban lévőkre kell különös figyelemmel lenni, vagy ha nem is követik ezt, mert mondjuk, önök jobboldaliak és nem baloldaliak, akkor is legalább az egyenlő elosztás elvét a gyerekek esetében érvényesíteni lehet. Nincsen érdemes gyerek és érdemtelen gyerek, csak gyerek van. És inentől kezdve tényleg nem elfogadható, hogy az egyik gyerek után 12 ezer, a másik gyerek után 82 ezer forint támogatás fog járni.

Úgyhogy tisztelettel kérem, hogyha esetleg nem támogatják ezt a konkrét indítványomat, akkor is gondolják át, van még bő egy évük, hogy hogyan lehet egy igazságosabb családtámogatási rendszerre átállni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/9624. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. És nyilvánvaló módon tartózkodás nincs. Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 3 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül sajnos nem vette tárgysorozatba. Köszönöm szépen képviselő úrnak a munkáját.

A babaváró hitelre vonatkozó felső korhatár eltörléséről szóló H/9357. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Következő napirendi pontunk következik, és köszöntöm Z. Kárpát Dániel képviselő urat, aki a napirendi pont előterjesztője lesz. A babaváró hitelre vonatkozó felső korhatár eltörléséről szóló H/9357. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak mint az előterjesztés házigazdájának. Képviselő úr, öné a szó.

Z. Kárpát Dániel bevezetője

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Tudom, hogy az idő előrehaladt, nekem is a negyedik bizottsági üléssem ez a mai nap folyamán, az albizottságot is beleértve. Ugyanakkor fontosabbnál fontosabb témák váltják egymást, tehát kellő visszafogottsággal, de azért a témát kifejtve, engedjék meg nekem, hogy felvezzem a babaváróval kapcsolatos módosítási javaslatunkat. Nagyon sok vita folyik demográfiai kérdésekről, családtámogatásokról. Ezek jó viták általában, és világképek csapnak össze, valamire azért néha jutunk a végén.

Nagyon kevés olyan konszenzusos javaslat van, amiről azért a közvélekedés is azt mondja, hogy ez tényleg segített a családokon, aki ezzel élni kívánt, az azért ki tudott ebből maxolni valamit. A babaváró hitel, ne nevezzük támogatásnak, bár van támogatáslába is, hitel, az kétségkívül ilyen. Szerintem a családi adókedvezmény

bevezetése is ilyen volt még az elinflálódása előtt, és ha már van egy ilyen nemzetnek tűnő konszenzus, hogy ez azért nem egy rossz javaslat, és én abszolút egyetértek vele, hogy ez jó, akkor nézzük meg, hogy hogyan alakult az elmúlt években.

Ugye, az a tízmillió forint körüli összeg, amivel indult, ez az inflációval párhuzamosan folyamatosan veszített értékéből. Így jártunk nagyon sok más családtámogatási eszköznél, de így jártunk, mondjuk, az ingyenes készpénzfelvételnek az eddigi 150 ezres határával, ami a mai döntés értelmében lehet, hogy fel tud végre emelkedni 250 ezerre. Tehát sorra a kormány is látja be, hogy hozzá kell nyúlni az elinflálódott eszközökhöz.

A babaváróhoz is hozzányúlt a kormány, csak álláspontom szerint egy, lehet, hogy jó szándékból elkövetett, de rossz irányú hozzányúlás volt ez, mert nem az összeget emelte meg, azt csak egymillió forinttal, tehát igazából nem azt akarom mondani, hogy kozmetikai jelleggel, de az inflációt még nem lekövető módon nyúlt az összeghez. Viszont a kormány felismert egy valódi problémát. Ez az volt, hogy a hölgyek és a magyar nők esetében egyre inkább kitolódik a gyermekvállalás életkora és az első gyermek vállalásának életkora is. Ez tehát egy helyes diagnózis.

Itt ugyanakkor a kormány úgy gondolta, hogy ennek a támogatási módnak a módosításával igyekszik arra szorítani a magyar hölgyeket, hogy lehetőleg 30 éves koruk előtt vállaljanak gyermeket. Én úgy gondolom, hogy ez egy hibás módosítás volt.

Egyrészt, ugye, az ilyenfajta edukálás nem feltétlen kizárólagosan a mi dolgunk, másrészt egy nagyon-nagyon rossz szájízű történet az, amikor a 30 és 40 közötti hölgyeket, akik a mai világban igenis azért a gyermekvállalás frontján sokszor tudatosan ott vannak és egyébként segítenek ennek a nemzetnek megmaradni, a reprodukciónk irányába is fontos lépéseket tesznek, és amúgy boldog családi életet élnek úgy is, hogy néha a harmincas éveikben vállalnak első gyermeket, azt kell, hogy mondjam, hogy ebbe belenyúlni úgy, hogy diszkriminálják a 30 fölötti hölgyeket, nagyon rossz üzenet.

Nagyon rossz, sötét, fekete szimbolikájú üzenet, mert azt sugallja, hogy gyermeket vállaló és gyermeket vállaló között differenciálunk életkor alapján. Tisztelem minden magyar hölgyé, aki bármely életkorban gyermeket vállal.

Szerintem nem is érdemes ide politikai bumerángokat behozni. Látjuk mindannyian a demográfiai adatokat. Nem mélyrepülés, nem gyengülés van, hanem szabadesés, katasztrófhelyzet van, süllyedő Atlantisz van és világvége van demográfiai szempontból, és ezt nem lehet a mostani kormányra fogni, kizárólagosan biztosan nem. Ez egy nagyjából velem egykorú, tehát több mint negyvenéves folyamat, és a népességfogyás akkor elkezdődött.

Hogy ez most látható ennyire durván a számok szintjén; ennek, ugye, több eredője van. A Ratkó-unokák abba az életkorba lépnek, amikor már nem fognak tömegesen gyermekeket vállalni, pedig ők voltak az utolsó nagyobb létszámú csoport, tehát rengeteg szakmai összetevője van ennek.

De van egy életérzés is. Egyrészt egy olyan életérzés van, hogy csak pénzért senki nem fog gyermeket vállalni, és ez szerintem így van. Tehát nem akkor járunk el jól, ha csak az anyagi támogatásokat maxoljuk ki.

Akkor járunk el jól, ha egy biztonságos klímát teremtünk Magyarországon, ahol azt üzeni kormány, parlament, ellenzék, mindenki a gyermeket vállalóknak vagy vállalni szándékozóknak, hogy szükség van rájuk, a hazájuk mindenféle segítséget meg akar adni ehhez, a szülőföldön való boldogulásuk számít; és lássuk be, hogy globális vagy másfajta folyamatok miatt, de ezzel ellenkező előjelű jelenségek történtek az elmúlt években, például több százezer magyar külföldre vándorlásra kényszerülése.

Én a saját dimenziójában a vendégmunkáskérdést is ilyennek tartom, egy gyenge, rossz reakciónak, hiszen nem azt mondtuk, hogy hazacsábítjuk a magyar

fiatalokat akár olyan munkákra, amiket most nem akar elvégezni senki, de motiváljuk őket és kedvező klímát teremtünk. A gyenge megoldást választottuk.

Azt mondta Magyarország, hogy feltölti a Távol-Keletről a hiányzó helyeket, ami szerintem egy nagyon rossz válasz, és egy nagyon rossz irányba mutató, a jövőnket feléző válasz.

A babaváró tekintetében: egyre kevesebb a gyermek, egyre kevesebb a szülőképes korban lévő magyar hölgy, tehát várható az, hogy amúgy is csökken a sajnos idecsoportosítható összeg. Ezt még megfejteni egy életkori szűkítéssel, úgy gondolom, hogy stratégiai hiba.

Sokkal kevesebb lesz az erre fordított kiadás, én ezt látom költségvetési szempontból. A demográfiai számokon nem látom, hogy ez az edukáló, motivációs jelleg beteljesedett volna, vagy sikeres lenne a kormány részéről. Tehát nem látom azt, hogy a 30 alattiak körében tömegesen nőne az élveszületések száma, vagy ez bárkit társadalmi szinten motivált volna bármire.

Azt látom viszont, hogy a 30 fölötti hölgyek esetében ez egy komoly rossz érzést keletkeztet. Többen nem tudják egyébként igénybe venni azt a lehetőséget, amit a közbeszéd beárzolt, tehát ilyen vagy olyan oldalról, de ezt egy létező intézménynek tekintette.

Én tehát elutasítom azt, hogy életkori alapon zárjunk ki hölgyeket ebből a lehetőségből. Látom a kormány minden költségvetési és demográfiai nehézségét. Mi a magunk részéről igyekszünk segíteni ezeknek a folyamatoknak az előrehaladásában. Tehát semmiképp nem szabad ellendrukkernek lenni demográfiai téren.

Ezt minden ülésen elmondom, hogy aki ebben ellendrukker, az hazaáruló, tehát az a saját nemzetének a jövőjét adja fel úgy lélekben belül, és ezt nem szabad megtenni. Ha viszont azt szeretnénk, hogy legalább lassítsuk a zuhanást demográfiai fronton, akkor minden ilyen intézkedést egyesével végig kell nézni a babavárótól a CSOK-ig, és mindegyiknél meg kell vizsgálni azt, hogy kis módosítással hogyan tudja szélesebb kör elérni.

Szélesebb kör itt úgy tudná elérni, ha nem lenne 30 éves korhatár, nem lenne 40 éves korhatár. Semmilyen korhatár ne legyen! Becsüljünk meg minden magyar édesanyát, becsüljünk meg minden magyar gyermeket, és ha ezt megtettük, akkor utána vitatkozhatunk arról, hogy hogyan szüntessük meg a 27 százalékos áfát a gyermeknevelési cikkeken; amúgy helyes a családi adókedvezmény duplázása, de hogy tegyük inflációkövetővé? Tehát nagyon sok egyéb kapcsolódó javaslat van.

Ide most azzal érkeztem, hogy szüntessük meg a magyar édesanyák diszkriminálását életkori alapon ebben a kérdésben. Köszönöm a lehetőséget.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. Hornung Ágnes képviselő asszony. Öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen, és önnek is köszönöm az együttgondolkodást. Nagyon sokat tépelődtünk azon, hogy hogyan lehetne motiválni a hölgyeket, és abszolút egyetérték azzal, hogy az anyagi motiváció abszolút a minimum; és erről is elindult egy gondolkodás, hogy hogyan lehetne az anyagiakon túl is a családokat támogatni.

Egyébként a családtámogatási rendszerünk komplex, és nemcsak az anyagi jólétet biztosítja, hanem az otthonteremtést, illetve a munka-magánélet egyensúlyát is; illetve olyan támogatásokat is nyújt a kormány, amelyek egyik kategóriába se sorolhatók. Gondolok itt a gondosórára például, amely biztonságot ad szerintem minden családnak, függetlenül attól, hogy csak az idősek jelentkezhetnek a

gondosórára. De az én szüleimnek is van, és nekem is biztonságot nyújt, hogy van egy olyan eszköz a szüleim kezében, amivel, ha bármi történik, segítséget tudnak szerezni.

De visszatérve a babaváróra! Azért született meg ez a döntés, hogy a babaváró életkorát lecsökkentsük - egyébként egy átmeneti idővel, hiszen most még a 30 év feletti hölgyek is igénybe tudják venni abban az esetben, ha igazolják a várandósságukat. Öt év áll rendelkezésre, hogy – most nagyon materiálisan fogalmazva - megszülessen a gyermek, akkor válik egyébként szerintem támogatássá, hiszen vannak benne támogatási elemek, bár az első gyermek után még nincs konkrét támogatás, csak egy felfüggesztés, egy könnyebbség, utána épülnek be a támogatási elemek is ebbe a konstrukcióba.

35 éves kor felett 50 százalékra csökken az orvosi szakmai vélemények szerint az esélye annak, hogy a gyermek megfogon. Ha továbbra is 40 éves korban tartjuk ezt az életkori határt - 40 éves kor felett már 95 százalék az esély, hogy megfogon a gyermek -, akkor nagyon nagy az esélye annak, hogy azok, akik továbbra is 40 éves kor felett veszik fel ezt a hitelt, sajnos nemcsak, hogy a kedvezményekkel nem szembesülnek, hanem úgymond a negatív oldalával is szembesülnek ennek a támogatásnak.

Illetve az edukációval is maximálisan egyetértek, hogy edukálnunk kell a társadalmat; és ezt nem az anyagi támogatásokon keresztül, ám valamilyen szintű noszogatót ezeken keresztül is kell adni. Az életkori határ lecsökkentése nem az edukációs lépés volt, az az összes többi családtámogatási elembe, illetve ez a testi-lelki-szellemi egészségbe került bele.

De azzal, hogy a 30 év alatti édesanyák vehetik fel a babaváró támogatást, akiknek öt évük van, hogy megszülessen az első gyermek, akkor már mentesülnek minden negatív következmény alól, sőt könnyebben is tudják teljesíteni ezeket a feltételeket, hiszen felfüggesztésre kerül a hitel s a többi.

Így egyrészt próbáljuk motiválni ezzel az eszközzel is a hölgyeket arra, hogy minél korábbi életszakaszban adjanak a gyermeknek életet; másrészt pedig ezzel gyakorlatilag jóval nagyobb az esélye, hogy minden olyan családnál, akik a babaváró támogatást vagy hitelt igénylik, a kívánt gyermek meg is születik, és nem kell 30 év alatt szülniük ezeknek a nőknek, hiszen rendelkezésükre áll az az idő, amíg a gyermek megszülethet. Köszönöm elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Varga Ferenc képviselő úr. Öné a szó.

VARGA FERENC (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Én értem, amit a képviselő asszony az előbb elmondott, de megint ott tartunk, hogy különbséget tesznek gyermek és gyermek között. Különbséget tesznek egy olyan gyermek között, akinek 30 év alatti az édesanyja, és különbséget tesznek egy olyan gyermek között, akinek efölött van.

Pedig - ahogy beszéltük az előző napirendi pont kapcsán is - elvileg minden gyermek egyformán kellene, hogy számítson. Hát mi különbség van most egy 40 éves édesanya és egy 30 éves édesanya között? Főleg abból a szempontból, hogy gyakorlatilag az országunkban egy demográfiai katasztrófa van.

Ha önök valóban segíteni akarnának és ösztönöznék például az embereket vagy akár, hogy legyen önöknek is igaza, akkor mondják azt, hogy 30 év fölött úgy folyósítható ez a hitel, ha igazolják azt, hogy egyébként a magzat már ott van az édesanya méhében. Ilyen egyszerű. Akkor mondjuk ezt, nyújtsunk be hozzá egy módosítót, és ugyanúgy el lehet szerintem ezt fogadni és korhatár nélkül ez a támogatási forma akkor simán mehet tovább, ha önöknek ez valóban fontos.

De nem ezt látom, mert kommunikációval önök sok mindent megoldanak, csak a probléma az, hogy valahogy a hétköznapiakban meg így kézzelfoghatóan nagyon nem itt tartunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok. Egy nagyon rövidet viszont szeretnék én is reagálni. Alelnök úr, vegye át az elnöklést. Köszönöm szépen.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tessék, elnök úr!

VARGA ZOLTÁN (DK): Képviselő Asszony! Nem címzetten önnek szánom, de valójában Varga Ferenc képviselő úrra reagálnék, vagy hozzá csatlakoznék. Valójában jelenleg is ennek a hitelnek rettentő sok garanciális feltétele van, tudjuk nagyon jól; mint minden hitelnek, tehát ez teljesen egyértelmű.

A hitelnek megvannak azok a peremfeltételei, amelyek a folyósításhoz, illetve utána nyilván ahhoz kellene, hogy ennek legyen valami eredménye, hogy ne járjon rosszul sem az állam, sem a hitelt folyósító pénzügyintézet. Tehát ilyen tekintetben szerintem ennek semmiféle veszélye nincsen például.

De teljesen természetesen, az, amit képviselő úr, Varga Ferenc képviselő úr mond, hogy akár lehet ezt egy szimpla, egyszerű igazolással is orvosolni, ha erre mindenféleképpen szükség van.

De azért ne felejtjük el - és az itt elhangzott már többször is - , hogy valójában egy demográfiai katasztrófa felé sodródunk, nem is sodródunk, hanem ahogy az előterjesztő fogalmazott, zuhanunk, és ez valóban így van. Ilyen tekintetben tehát, hogy is mondjam, haszonelvű módon az állam számára szinte teljesen mindegy, hogy a gyerek hány éves korban születik meg. Az a lényeg, hogy az a gyerek fogadjon meg, szülessen meg, és olyan körülményeket tudjunk számára biztosítani - vagy a család oldaláról, vagy ha ez nem megy, akkor az állam segítsen ebben -, ami a gyerek felnevelését segíti.

Tehát hogy mi bármilyen adminisztratív úton megpróbáljuk ezt olyan mederbe terelni, hogy majd mi eldöntjük, hogy kinek jár és kinek nem, szerintem ennek az üzenete is nagyon rossz már, hiszen ez bekorlátozza azokat a lehetőségeket, ami azért megvan. Nyilván félreértés volt vagy rosszul fogalmazott, amikor azt mondta, hogy 95 százalék az esélye, hogy 45 év felett megszülessen a gyerek, nyilván annak, hogy ne szülessen meg.

Tehát ilyen tekintetben valójában, ha valaki például 40-45 év felett bevállalja a gyereket, akkor ő ezt jól átgondolta, tudja azt, hogy ez milyen felelősséggel jár, segítenie kellene az államnak, nem pedig büntetnie azért, hogy hát, ha eddig nem sikerült, akkor a büntetés terhére is vállalja magára.

Tehát ilyen tekintetben én azt javasolnám, hogy vegyük fontolóra azt, amit az előterjesztés üzenete számunkra közvetít, hiszen érezzük mi is annak a súlyát törvényhozóként, hogy ott tartunk, hogy a magyar el fog fogyni, és ez a felelősség a miénk marad, bármennyire is próbáljuk ezt kozmetikázni, vagy nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Varga Ferenc képviselő úr, öné a szó.

VARGA FERENC (független): Csak nagyon-nagyon röviden, elnök úr: egy kicsit az érem másik oldalát is nézzük meg! Az előterjesztő részéről is, azt gondolom, teljesen pozitív dolgok hangoztak el a babavárával kapcsolatban is.

Nagyrészt ez igaz is, de azért van ennek egy negatív hozadéka is. Ugyanis ahogy beszélünk, ez egy hitel. És nem tudom - kérdezem a képviselőtársaimtól - , hogy készült-e már egyébként arra valamilyen kimutatás, én nem tudok erről vagy nem láttam, hogy egyébként hány olyan fiatal házaspár van, akinek nem született már meg a gyermeke, és mondjuk, piaci alapúvá vált ez az egész, és a tízmillió forint helyett most 40-50 vagy 60 millió forintot kell, hogy visszafizessen.

Saját tapasztalatról beszélek. Az én környezetemben nagyon sok pár vette egyébként igénybe a babavárá támogatást. Ezeknek több mint a fele ma már elvált, vagy ha meg is született a gyermek, akkor azt már külön nevelik; vagy nagyon sok esetben például meg sem született a gyermek, és az adósság pedig ott lebeg egyébként a fejük felett, amit nagy valószínűséggel egész életükben cipelni fognak.

Szóval én csak óvatosan bánnék az ilyen hitelalapú családtámogatásokkal. Tehát lehet, hogy az önök szándéka az volt, hogy a társadalom száz százalékának segítsenek, de igenis, itt is ott van egyébként az érem másik oldala, ami egy megfelelő szabályozással, azt gondolom, hogy elkerülhető lett volna. És önök azzal egyébként, hogy családok tömegének segítettek, családok sokaságának pedig tönkretették az életét.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen. Készült ilyen felmérés, képviselő úr. Hál' istennek, nem sok család van ilyen cipőben, ám azoknak a családoknak is nyújtottunk segítséget, hiszen két évig amnesztiát hirdetett a kormány. Tehát ezeknek a családoknak is van még lehetőségük arra, hogy a gyermek megszülessen. Itt arról az évfolyamról beszélünk, aki a babavárá bevezetésének az évében vette fel a hitelt, és az ő számukat tudjuk most, jelenleg ezekről áll rendelkezésre statisztikai adat. Illetve annyit tennék még hozzá itt, Varga képviselő úr hozzászólásához, hogy én maximálisan egyetértek azzal, hogy nem szabad gyermek és gyermek, család és család között különbséget tenni, ezért van az, hogy nagyon komplex a családtámogatási rendszer. Arra törekedtünk, hogy minden élethelyzetben, minden családnak tudjunk segíteni otthonteremtés, anyagi biztonság, illetve a munka és a magánélet területén. Több mint 30 családtámogatási elem van, ebből a babavárá - most megint ezt tárgyaljuk - kiemelni szerintem szerintem ez egy... Én itt le is zárnám ezt a vitát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony, önnek igaza van, csak valójában azért emeljük ki a babavárá hitelt, mert éppen ez fekszik előttünk az asztalon, tehát mást most nem tudunk kiemelni, de nyilván beszélhetünk erről is. Én örülök, hogy nyitott erre, hiszen eddig azért inkább kemény féket és lezárást tapasztaltunk a kormánypártiak részéről. Tehát ha a képviselő asszony most megnyit egy újfajta közös gondolkodást ebben a kérdésben, akkor szerintem a bizottsági élet is lényegesen

kiegyensúlyozottabbá tud válni. Én ösztönzöm arra, hogy győzze meg a képviselőtársait is a kormánypárti padsorokban, hogy ez egy vita legyen, ne pedig egy diktátum bármilyen törvényjavaslat tekintetében.

Kérdezem, hogy kíván-e bárki hozzászólni még a kérdéshez. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, a vitát lezárom, és megadom képviselő úrnak a lehetőséget arra, hogy reagáljon, reflektáljon a vitában elhangzottakra. Képviselő úr, ön é a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Kormánypárti képviselőtársaimmal kapcsolatban semmiképp sem vagyok cinikus, amikor azt mondom, hogy ez most a babaváró témája, de én aztán mindegyiket idehozom, ahol a javítás lehetőségét látom, inkább egyesével.

Látom, hogy rendszerben szeretik szemlélni a családtámogatási szisztémát, és ez jó dolog, én inkább azokat a rendszerelemeket hozom ide, amelyekkel a legtöbben találkozunk tipikus, mindennapi életünk során. A múltkori vitán megbeszéltük, hogy ezek leginkább a családi pótlék, családi adókedvezmény, tehát ezek nagyon-nagyon sok embert érintenek és szerencsére érintenek. Én úgy látom, hogy nagyjából ezeket követi egy második kategória, ahova a babaváró tartozik, a CSOK tartozik, de ha, mondjuk, a CSOK igénylői körét megvizsgáljuk, 265 ezer ember, emlékeim szerint, ha minden kategóriát figyelembe veszünk az idősíkon. És hát hol van ez a 265 ezer honfitárs az albérletbe kényszerülő, ott sínylődő honfitársaink számához képest vagy egyáltalán a gyermeket nevelőkéhez képest? Tehát sok elemből áll ez a rendszer, de mindig érdemes súlyozni, hogy az egyes elemek az érintett családok, gyermeket nevelők hány százalékát érintik. Például visszadobhatnám - de most én vagyok kedvező helyzetben, mert rám már nem lehet reagálni - a nagycsaládok autóvásárlási kedvezményét, ami szerintem egy nagyon jó intézkedés volt, és ott is arra intem a kormányt, hogy vizsgálja felül ennek a leépítését. Ezt inkább felfelé kellene építeni.

Hornung képviselőtársam logikai okfejtésével én majdnem teljes mértékben egyetértek. Bár állítom, hogy edukációs kötelezettségünk akkor, ha a társadalmat felnőttként kezeljük, akkor nem nagyon van, viszont motiválni lehet arra a honfitársainkat, hogy adott esetben bizonyos életkorban igyekezzenek, ha van amúgy is gyermekvállalási hajlandóság, és a feltételek fennállnak, akkor családalapításba fogni. Az ön logikájának viszont nem felel meg szerintem a kormány intézkedése, mert ez egy büntető jellegű intézkedés, ami leépít. Az ön logikájának, amivel én egyetértek, az felelt volna meg, ha harminc fölött marad a tízmillió, akár csak felemelik 11-re, hogy az inflációt egy kicsit kozmetikázzuk, és a 30 alattiak számára azt mondjuk, hogy 15 millió. Ez tökéletesen megfelelt volna az ön okfejtésének, és még most sem késő azt mondani, hogy a 30 alattiak számára legyen egy emelt összegű babaváró hitel vagy támogatás, nevezhetjük akkor támogatásnak is, ha nagyobb összegből több érvényesül támogatásként, tehát 15 millió 30 év alatt, és marad az eddigi struktúra 30 fölött, ahol úgymint rémesen fogy a gyerekszám, tehát a kifizetendő támogatási összeg is sajnos apad. Hát, bárcsak ebbe rokkanna bele a költségvetés! Az egy egészen más jövőképet festene fel szeretett hazánk számára.

Tehát én elfogadom, hogy van egy alapfilozófia, nemzeti érzelmű emberként én is a magabíró polgárokat szeretem, és nem halakat szeretek osztani, hanem halászni tanítani, ha lehet kormányprogram vagy parlamenti program szintjén ilyeneket mondani. De itt az ön által lefektetett, helyes logikai alapvetésnek nem felel meg a kormányintézkedés, amely szűkítő, büntető jellegű dolog. Nem feltétlenül az ötletgazdák tehetnek róla, hiszen a kormány a költségvetési megszorítások miatt nagyon sok intézkedését építi le, részben kényszerből. Én arra kérem önöket, hogyha

kényszerből leépítenek, ezt hagyják a sor végére, vagy ehhez ne is nyúljanak hozzá, tehát legyenek ilyen kiemelt intézkedések, amik nem épülnek le.

Tehát itt én a javaslatomat fenntartom, de már most előre jelzem, hogy ki fogom egészíteni egy olyannal, amit visszahozok, ahol legalább 15 millió forintot fogunk kérni a harminc alattiak számára, hitel plusz támogatást, tehát így közös formában, mert ez kifejezné azt a kormánypárti akaratot is, hogy akkor motiváljuk honfitársainkat erre. De az nem járja, hogy a kedvező feltételek és klíma, ez sajnos nincs meg, és még egy ilyen életkori versenyfutásba is kényszerítjük honfitársainkat, és hát sajnos igaz az, hogy bár a szülők életkora alapján differenciál ez a javaslat, azért mégiscsak a gyerek élethelyzete változik meg tőle. Tehát én kisgyerekes szülőként tökéletesen érzem azt, hogy a legnagyobb szegénységi kockázat ma Magyarországon valóban a több gyermek nevelése, és ez polgári, jóhiszemű, kétdolgozós családoknál is egy elszegényedési kockázat, hiszen brutális árrobbanás következett be a gyermeknevelési cikkek frontján. Ezt a családtámogatások sajnos nem tudták követni, az inflációt sem, és az a helyzet, hogy most nekünk díszoklevelet kellene küldeni minden magyar hölgynek, aki édesanyává válik. Nemcsak azért, mert akkora a baj, hanem mert így érezzük a számoktól függetlenül is.

Az a javaslat, ami beszűkítette a babavárót, nem ezt a díszoklevelet jelképezi, hanem a sötét jövőképet és azt a herderi jóslatszerű valamit, ami az évszázad végére Magyarországról szól a lélekszámunk tekintetében. Én azt mondom, hogy ezeket a területeket őrizgessük, mint a bástyákat, és inkább építsük őket, ez a javaslat pedig ennek a szolgálatában áll. Köszönöm a lehetőséget.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a H/9357. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében és 3 tartózkodással sajnos nem vette tárgysorozatba az előttem fekvő javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/9377. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Megkérem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy maradjon a helyén, hiszen a következő napirendi pontot is ő jegyzi, ami nem más, mint a sajátos nevelési igényű gyermekek utazási költségtérítési támogatásának emeléséről szóló H/9377. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Elsőként ismét megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, mint az előterjesztés kiegészítőjének. Képviselő úr, öné a szó!

Z. Kárpát Dániel bevezetője

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen. Nem kívántam megijeszteni elnök urat a felpattanásommal, csak helyezkedtem a két napirend között. Elég sokat ültünk ma már bizottsági üléseken, de egy olyan javaslatot hoztam vissza önök elé, aminél én el nem mozdulok innen, hiszen egy hányattatott sorsú, viszontagságos javaslat fekszik előttünk, valószínűleg a kormánypárti képviselőtársaimnak is némi fejtörést azért okozott az elmúlt hónapokban. Hiszen a sajátos nevelési igényű gyermekek családjainak a kiemelt támogatása egy olyan természetes, szociális érzékenységű igényünk, ami úgy gondolom, hogy minden jóérezésű honfitársunkban megvan. A kormányban is megvolt, hiszen amikor ezt a 21

forintot kilométerenként az SNI-s gyermekek családtagjainak utazási költségtérítéseként meghatározták, nyilván azért határozták meg, mert érezték azt, hogy ilyenre szükség van, és a mindenkori kormányok egymás után ezt fenn is kívánták tartani.

A gond az, hogy nem számoltak az inflációval, és ha megnézzük mai árakon ezt a 21 forintnyi kilométerenkénti támogatást, akkor nagyjából 60 és 65 forint közé jön ki kilométerenként az, ami mai áron megfelel a bevezetési értéknek. Mi azért írtunk 65 forintot ebbe a javaslatba, mert még így sem venné észre senki a költségvetés egészén, ha ezt megemelnénk. Egy jó sok tízezer embert érintő, de azért nem intergalaktikus összegről van szó. Viszont egy olyan gesztusértékű összegről, amely az érintett családok életét komoly mértékben meg tudná könnyíteni. Szeretném elmondani, hogy itt nem ellenzéki képviselői vágyalomról van szó, hanem egy elmulasztott állami feladat kompenzációjáról.

Az állami feladat mi lenne? Ha van sajátos nevelési igényű gyermek, álljon rendelkezésre az ő élőhelyén olyan fejlesztési lehetőség és olyan szakember kellő számban, mennyiségben, ami lehetővé teszi azt, hogy ez a gyermek a szükséges fejlesztést megkapva, felnőttkorában produktív életet élhessen. Ilyenkor dől el, ezekben a kezdeti évevekben, nem később; felnőttkorban ezt már nagyon nehéz kompenzálni.

És van nagyon sok olyan helyzet, hogy vagy szakember nincsen, vagy az élőhelyen, az adott városban nincsen fejlesztési hely vagy központ. Ilyen esetben a család rákényszerül, hogy jellemzően saját gépjárművel vagy tömegközlekedéssel, ahol szűkös esetekben van erre lehetőség, ott ő maga hordja a gyermeket akár napi szinten fejlesztésre.

Családi érintettség okán tökéletesen tudom, hogy ez napi szinten hogy működik, és milyen terhet ró az érintett családtagokra. A helyzet az, hogy az a kilométerdíj, ami most kívánja kompenzálni ezt a helyzetet, általában a gépjármű amortizációjára sem elég. Tehát ilyenkor az a helyzet állt elő, hogy a helyesen bevezetett gyod összegének minél nagyobb mértékét kezdi elvinni pusztán az, hogy szállítják fejlesztésre a gyermeket. Tehát a jogalkotó által meghatározott gyod az nem a család jólétét szolgálja, hanem benzin formájában elfüstöl, vagy az autó amortizációja formájában elmegy a semmibe.

A helyzet az, hogy ez egy méltatlan szituáció, mert itt az állami feladat lenne az, hogy a szükséges mennyiségű, mértékű fejlesztés rendelkezésre álljon. A jogszabály a tekintetben hibás is, vagy rossz megközelítésű, hogy ha mondjuk budapesti gyermeket kell hordani Óbudáról Kíspestre napi szinten, vagy párnaponta, és ez egy óra oda egy óra vissza még a lazább időszakokban is, akkor ezt egy településnek veszik, nem kompenzálja ennek értékét a családnak szinte senki, pedig mind kilométerben, mind gépjárműhasználatban, mind benzinben ezek komoly költségek.

A mi javaslatunk lényege tehát az, hogy az inflációval súlyozva a 21 forint legyen 65. Ez a múltkori számítások szerint egy másfél milliárdos költségvetési tétel, újabb számítások szerint lehet, hogy egy kicsit magasabb. Ebben a bizottságban már született kormánypárti ígéret arra, hogy megszavazzák ezt a javaslatot. Igen, szavazat is született, ha szűkítjük az érintetti kört.

Tehát tényleg csak az SNI-s gyermekek családjai legyenek benne, mi ezt megtettük, visszahoztuk a javaslatot. Akkor már leszavazta a kormány. Viszont nagyon szerencsés fejlemény volt az, hogy amikor miniszterelnök urat kérdeztem erről a javaslatról az azonnali kérdések órájában néhány hónappal ezelőtt, akkor teljes nyitottsággal találkoztunk, és tulajdonképpen értelmes és értelmezhető javaslatok körébe került az előttünk fekvő javaslat.

Én ezen felbátorodva visszahoztam ide még egyszer a bizottság elé ezt a határozati javaslatot, és bízom képviselőtársaimban a tekintetben, hogy ebből aztán tényleg nem tudunk pártpolitikai kérdést csinálni. Tehát megpróbálhatjuk, de szerintem erővel sem sikerülne pártos összecsapást generálnunk az SNI-s gyermekek és családtagjaik támogatásán.

Ez, még ha csak a legkegyetlenebb technokrata kormánypárti marketingszemléletből vizsgáljuk - mint ahogy tudom, hogy az itt ülők nem, de marketing- meg kommunikációs szakemberek biztos -, még a kormányzat számára is egy abszolút nyerő szituáció meglépni egy ilyen emelést. Hiszen, bár az érintett tízezrek számára ez egy komoly könnyítés, azért ösztársadalmilag ez nem jár akkora költséggel, mint mondjuk a családi pótlék vagy a családi adókedvezmény megduplázása. De az ilyen, szimbolikus jelzésekkel lehet a szülőföldön való boldogulás tekintetében megnyugtatni a magyar családokat, hogy igenis szükségünk van mindannyiukra és minden gyermekre, még akkor is, ha az a gyermek sajátos nevelési igényű. Köszönöm a lehetőséget.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Tapolczai Gergely képviselő úr. Öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz) *(Felszólalását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.):* Köszönöm szépen a szót. Először is szeretném megköszönni elnök úr rugalmasságát a második szavazás megismétlésére.

Ezt nagyon köszönöm, és köszönöm szépen képviselőtársam előterjesztését, ami egy nagyon fontos kérdést feszeget. Magam is tisztában vagyok négy SNI-s gyermek szülőjeként a helyzettel, de egy másik aspektusa van, mint más fogyatékosági típusban érintett gyerekeknél, akiket valóban szállítani is kell a fejlesztésekre.

És a témát, az utazótanár-hálózatot biztosítani az ilyen gyerekeknek, ez azért bevált, és ez is csökkentette a szülők terheit valamelyest, akik hallássérült gyerekeket nevelnek, hiszen biztosítva van az utazótanár-szolgáltatás által számukra a fejlesztés.

Tehát nekem az a véleményem, amit említett ön is, képviselő úr, hogy ha az SNI-s gyerekek körét figyeljük, tehát nem érdemes csak rájuk szűkíteni a kört, hiszen ez a támogatás, amiről beszélünk, nem szociális alapú, hanem egy járulékfizetés alapú egészségbiztosítási támogatás, és minden biztosított számára jár.

A helyzet valóban az, hogy 21 forint a kilométerenkénti összeg, viszont úgy tudom, hogy a kormány tervezi már 2025-től ennek az összegnek a megemelését. Úgyhogy én azt javasolnám, hogy várjuk meg ezt a döntést, és akkor a kormánydöntést követően térjünk vissza erre a témára. Úgyhogy én ebben a szavazásban tartózkodni fogok. Köszönöm szépen.

ELNÖK Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom, és megadom Z. Kárpát Dánielnek a szót. Képviselő úr, öné a szó. Reagáljon!

Z. Kárpát Dániel válasza

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr, és képviselőtársamnak is köszönöm a reakciót.

Hogy tisztábban érthető legyen, hogy miért van itt most így ez a javaslat. Hát, pontosan azért, mert önök, kormánypárti képviselőtársak ebben a bizottságban azt kérték, hogy szűkítsük le ezt a javaslatot csak az SNI-s gyermekekre és családtagjaikra.

Most pedig azt a feddést kapom meg, hogy egy bővebb érintetti körre vonatkoztassuk, mert hát ez nem szociális javaslat, hanem járulékfizetéshez kötött. Egyetértek. Vonatkozzon ez bővebb körre!

De hát, most az a helyzet, hogy még miniszterelnök úr is nyitottságot mutatott erre a javaslatra. Én örülök, ha a kormány erről tárgyal, de nekem ellenzéki képviselőként nem lehet az a feladatom, hogy várjak a kormány ígéreteire.

Én azért kapom a fizetésemet, hogy ha van egy ilyen társadalmi igény, akkor azonnal és ízibe hozzam az ezzel foglalkozó bizottság elé. Én ennek tettem eleget. Tehát kérem, hogy fogadja el tőlem politikailag azt, hogy egy ellenzéki képviselő nem mehet haza nyugodtan egy olyan ígéret birtokában, hogy majd jövőre várhatóan megemeljük, hiszen nagyon sok témában vagyunk így, hogy látunk azért a normális emberekre jellemző nyitottságot, és minden párt nyitott erre, de valahogy a megoldás mégsem, vagy mégis későn születik meg.

Hogy konkrétizáljam, hogy miről van szó. Mind az utazótanár-hálózat, mind az, hogy a közösségi közlekedéshez plusztámogatást biztosítanak, jó dolgok. De az érintettek igen jelentős részénél egy autizmus spektrumzavarral küszködő gyermeket önök sehogy sem fognak felkényszeríteni a HÉV-re, a villamosra vagy a buszra. Rengeteg család szorul bele abba a helyzetbe, hogy nem tudja máshogy megoldani, a saját személygépkocsijával kell hordania hetente háromszor-négyszer - van, ahol többször, bár az már ellenjavallott - fejlesztésekre a saját gyermekeit. Elképesztő szakemberhiány van.

A mi családban az fordult elő, hogy a magánintézményben több mint egy évig voltunk várólistán, és összesíti a két kezét a család, ha a fizetős magánintézménybe befér, és elhordja bárhová a gyereket, elhordja a világ végére is, mert ehhez támogatást az állam jelen pillanatban nem ad. Az sem lenne egy túlzó igény, hogy az érintett családoknak ezeket a fejlesztéseket finanszírozza az állam, hiszen állami feladatot finanszíroznak meg a saját gyereküknél.

Hogy még érthetőbb legyenek, amikor a kormány arról beszél, hogy a pedagógusképzésre rekordszámú jelentkező van - ön egy tájékozott ember, aki tökéletesen tisztában van ezzel a helyzettel - , gondolom, ott belül ön is háborog, és én is egy kicsit, mert a rengeteg pedagógusképzésre jelentkező közül egy nagyon komoly derékadat a gyogyepedre jelentkező magánemberek tesznek ki. Több százan vagy akár ezren vannak közöttük olyanok, az én családban is, akik a saját gyermeküknek szeretnék a szükséges és kieső szolgáltatást biztosítani azáltal, hogy kitanulják ezt az egészet a saját pénzükön, 265 ezres tandíjakkal, a saját idejükön, vidéken tanulva, ami állami feladat lenne, hogy biztosítsák a gyereküknek. Ezek után ez az egész nagy halmaz megjelenik a sajtóban úgy, hogy „rekordszámú jelentkező a tanárképzésre”.

Egészen elképesztő, ezeknek a családoknak ez azért egy ilyen fájdalmasan visszaköszönő történet, hogy úgy kerülnek a kormányzati sikerpropagandába, hogy egy nagyon kemény családi kényszerhelyzetben vannak benne, mert nem tudják máshogy a gyereküknek azt az elengedhetetlenül fontos fejlesztést megadni. No, mi ezekre a családokra gondoltunk, és én nagyon örülök, ha van kormányzati nyitottság, csak, hát „a jövőben majd lesz valami”, ez nem politikai kategória, tehát most valamit mondanunk kell erre a javaslatra. Én ezt a megelőlegezett tartózkodást értékelem, hiszen az sokkal több, mint egy nem szavazat, bár mégis egy udvarias nem szavazat, de a helyzet az, hogyha most tudnánk erről tárgyalni a parlament plenáris ülésén, azzal elősegítenénk a kormány jövő évi cselekvését is. Ezért hozzuk ide ezeket a javaslatokat. Tehát én mindannyiukat arra kapacitálom, hogy legyünk ebben bátrak, és ha a kormányban amúgy is van egy ilyen szándék, akkor ne aggódjunk amiatt, hogy vitatkoznunk kell erről a parlament plenáris ülésén.

Még egyszer mondom, itt azért politikai nyitottság mutatkozott ebben a kérdésben, és én azt mondom, hogy az ilyen szent pillanatokat meg kell ragadni, amikor ötpárti egyetértés van egy változtatási szándék mögött. A hogyanról pedig vitatkozzunk a plenáris ülésen! Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a kitartását pedig külön köszönöm. Így kell ezt csinálni! Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/9377. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 3 nem. És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 7. Megállapítom, hogy a bizottság, bár mintha törne a jég, de azért 3 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében, 7 tartózkodással nem vette tárgysorozatba az előterjesztést. Köszönöm szépen képviselő úrnak. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Az állami vezetőket általánosan megillető, kiemelt egészségügyi ellátás megszüntetéséről szóló H/9358. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az utolsó érdemi napirendi pontunk következik, a 8-as, és köszöntöm Szabadi István képviselő urat: az állami vezetőket általánosan megillető kiemelt egészségügyi ellátás megszüntetéséről szóló H/9358. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Képviselő úr, amennyiben ki kívánja egészíteni, akkor öné a szó.

Szabadi István bevezetője

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk), előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Bízom abban, hogy a Mi Hazánk által beadott határozati javaslatot sikerült elolvasni és megismerni. Tulajdonképpen leegyszerűsítve, arról szól a határozati javaslat, hogy a VIP egészségügyi ellátást szűkítsük, és az állami vezetői juttatásokról szóló 275/2015. számú kormányrendelet hatályos rendelkezései szerint a miniszter, az államtitkár, a politikai igazgató, a nemzetbiztonsági főtanácsadó, a közigazgatási államtitkár és egyéb, a jogszabályban meghatározott jogosultak térítésmentesen, kiemelt egészségügyi ellátást vehetnek igénybe. Így az állami vezetőket általános juttatásként úgymond kiemelt egészségügyi ellátásra teszik jogosulttá, és a társadalmi felháborodást okkal hozza tulajdonképpen helyzetbe ez a lehetőség az emberek tekintetében. Ugyanis azok, akik munkavállalóként vagy munkáltatóként folyamatosan és tetemes mennyiségű társadalombiztosítási hozzájárulást vagy egyéb más adót és járulékot fizetnek, azok maximum azt látják ezért cserébe, hogy hosszabb várólistákat kaphatnak, esetleg kevés szakembert, ezért a magánegészségügy felé kell menniük, ami természetesen plusz költség számukra. Tehát ez a helyzet méltatlan az ő számukra, és ebben az esetben nehéz elviselnie egyes embereknek, és azt mondom, hogy sok embernek, hogy mégis vannak kiváltságosok, akik viszont különleges egészségügyi ellátást kaphatnak, illetve vehetnek igénybe.

Különös esete a történetnek például az, hogy az egészségügyi rendszer működéséért felelős vezetők is ezt a VIP egészségügyi ellátást igénybe vehetik. Na, most azért kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy felelős vezetőként és emberként, ha mi egy buborékban élünk, és azt látjuk, hogy teljes, tökéletes minőségben kapunk ellátást, akkor nem érezzük annak a súlyát, hogy milyen az, amikor az általános rendszerben kapunk valamilyen ellátást. És mondjuk, ha én például egy szolgáltatást nem abban a minőségben kapok meg, mint amit úgy érzem, hogy emberként megkaphatok, akkor mindent elkövetek annak érdekében, hogy ez jobbá váljon. Most, ha a vezetőket kiemeljük ebből a körből, mert ők egy másfajta ellátást kapnak, akkor ők soha nem

fogják azt emberként megélni, hogy milyen az, amikor valamit tenni kellene egy jobb ellátásért. Úgyhogy én arra kérem a tisztelt bizottságot, hogy vegye tárgysorozatba ezt a határozati javaslatunkat, és vitatkozzunk ezen a plenáris ülésen. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Először is definiáljuk, mi az, hogy kiemelt egészségügyi ellátás, mert szerintem itt nem erről van szó! Tehát nem a szakmai szinten megragadva, kiemelt egészségügyi ellátásról van szó, hanem egyfajta elhelyezési körülményekről, tehát jobb vagy szepearáltabb elhelyezési körülményekről van szó. Én 12 évig vezettem egy nagy kórházat, és ott is voltak VIP-kórtermek, amik arról szóltak, hogy aki fizetett, tehát erre volt lehetőség, az szepearáltan helyezkedhetett el, és nem mondjuk, egy hatágyas kórteremben, vagy egy négyágyas kórteremben, hanem egy kettő- vagy egyágyas kórteremben kapott ellátást, ami nyilván az ő komfortérzetét jelentősen javította, és ezért ő anyagi áldozatot is hozott.

Ugyanakkor magát az egészségügyi ellátás szakmai színvonalát ez nem befolyásolta, hiszen ugyanaz a személyzet, ugyanazok az orvosok látták el. Ezzel ő nem került előbbre, se hátrébb, ugyanabba a műtőbe tolták be, ugyanaz a műtősnő műszere a műtéténél, tehát ebből a szempontból nem lehet különbséget tenni, és én bízom benne, hogy nincs is ilyen gyakorlat az országban, hogy ilyen szempontból különbséget tesznek. Az viszont, hogy az elhelyezésben különbséget tesznek, szerintem az nem ördögtől való. Én nem hiszem, hogyha kitekintünk más országokba, ott ne lenne megkülönböztetett elhelyezés a magas állami vezetőknek egy egészségügyi intézményben. Szerintem ez belátható, de ha a múltba tekintünk vissza, akkor a legnagyobb egyenlőséget hirdetett 1990 előtti magyar berendezkedésben is megvolt az a fajta - hogy mondjam -, elég, ha azt mondom, hogy Kútvölgyi Kórház. Tehát ez benne van a társadalomban, és nem hiszem, hogy ez ördögtől való lenne, hiszen az itt ellátott betegek gyakran közszereplők, fokozott nyilvánosság, egy fokozott érdeklődés nyilvánul meg az ő egészségi állapotuk vagy helyzetük iránt, vagy problémás lehet adott esetben az orvosi titoktartás betartása, ha őket összefektetik egy nagy kórteremben másokkal, és ugyanakkor lehetnek biztonsági követelmények, amiket be kell tartani. Dolgozhatnak ezek az emberek... hát, most gondoljunk bele, hogy amikor Antall József miniszterelnök beteg volt, most el tudná képzelni, hogy befektetik a 12 ágyas kórterembe, és akkor onnan vezényli le az akkor éppen esedékes taxisblokádi elleni intézkedéseket? Tehát ezek az emberek akár dolgozhatnak is, információbiztonsági szintet is kell biztosítani.

Tehát én ezt nem látom ördögtől valónak, egészen odáig, amíg nem kapnak... Szakmailag, tehát szakmailag viszont egy azonos szintet kell képviselni az ellátásuk szempontjából. És ha ugyanazok látják el, akik a nagytömegű betegellátást végzik, akkor szerintem jobban is járnak, hiszen ott van a rutin, ott van a tapasztalat, és ha egy elkülönített személyzet látná el őket, akkor szerintem szakmailag még rosszabbul is járhatnának. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Együtt, vagy hogy mondjam, körülbelül egyidejű a motorosságunk az egészségügyben, és ezért mondom

azt, és ezen csodálkozom, hogy 2024-ben az, hogy kétágyas kórteremben legyen vagy egy szeparáltabb folyosó részen legyen fizikailag elhelyezve az az ellátórészleg, amit kiemeltnek nevezünk, az egészen más, mint ami 1990-ben vagy 1970-ben volt. Mert akkor egy fürdőszobás, folyóvízzel, hideg-meleg vízzel rendelkező szoba, ahol esetleg még televízió is volt, az ténylegesen egy kiváltságos kasztnak volt azért a jogosultsága. Ma viszont bármelyik városi kórházban találhatunk bármelyik osztályon 2-3-4 ilyen kétágyas vagy egyágyas kórtermet, tehát ez szerintem nem indokolja ennek a rendszernek a fennmaradását. Az pedig, hogy ugyanazok az orvosok ugyanazokban a műtőkben, ugyanazzal az asszisztenciával dolgoznak - és akkor én továbbfolytatom a sorozatot -, ugyanazzal a kórházi multirezisztens törzsekkel rendelkeznek, mint az idézőjelbe tett normál beteg, ez tulajdonképpen kockázatot jelent.

A Honvédkórházban, ahol én tavaly kétszer is vendégeskedtem, egyszer az úgynevezett fizetős VIP részlegen, tehát ez nem az a kiemelt volt, hanem ahol a beteg fizeti ki azt, hogy ő egyágyas szobában legyen, és azt ígérték, hogy kiemelt ápolás lesz; na, most itt én 18 órát vártam egy kardiológiai konzíliumra. Ez tényleg kiemelt volt, mert egyébként máshol két órán belül ott van a kardiológus.

És ugyanúgy a második bennfekvésemnél is multirezisztens kórházi fertőzéssel jöttem ki, mert a takarítás ugyanolyan minősíthetetlen volt ezen a részlegen, mint a normál sebészeti osztályon. És amikor megkérdeztem az ottani nyugdíjba ment sebész főorvost, hogy miért nem tartanak nagyobb rendet, akkor közölték, hogy azért, mert a Honvédkórházban a takarítást kiszervezték, és nincs joga sem a főnővérnek, sem az osztályvezető orvosnak számonkérni a takarító személyzetet, hogy miért nem takarítja le a sebészeti osztályon mondjuk a felületeket.

Tehát én ezt gondolom, hogy a kormányrendeletet azért kellene újragondolni, mert ez a kiemelt egészségügyi ellátás lehet, hogy rosszabbat jelent, mert két intézmény van kijelölve, a János kórház meg a Honvédkórház erre, és lehet, hogy a dunaújvárosi kórházban sokkal korrektebb vagy sokkal jobb egészségügyi ellátást kapna.

Tehát én ebből a szempontból jogosnak tartom a felülvizsgálatot, mert azért ez ugyan nem régi, csak 9 éves ez a kormányrendelet, de szerintem 9 év alatt is nagyon sokat változott az egészségügy. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr! Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólási igényt nem látok. A vitát lezárom, és amennyiben Szabadi István képviselő úr szeretne reagálni, akkor megadom a szót. Képviselő úr, öné a szó.

Szabadi István válasza

SZABADI ISTVÁN (Mi Hazánk), előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azért jeleztem azt, hogy a VIP egészségügyi ellátás szűkítéséről szól ez a határozati javaslat, és nyilván ahogy el is hangzott, eltelt már annyi idő, hogy érdemes lenne ezt azért felülvizsgálni. De ott van a határozatban és az indoklásban olvasható is, hogy a javaslat nem érinti a védett személy hivatalos programja során szükséges egészségügyi ellátás különös eseteit. Tehát amiről ön is beszélt, annak a lehetősége továbbra is fennáll.

Arra kérem a bizottság tagjait, hogy mivel a határozat célja elsődlegesen nyilván nem a költségvetési egyensúly védelme, hanem a társadalmi igazság és a jogegyenlőség megteremtése, másrészt pedig az állami vezetők személyes tapasztalatgyűjtése mégis az egészségügyi ellátórendszerben, mert én hiszem a mai napig azt, hogy akkor tudunk valamit változtatni, akkor tudunk valamiért tenni, ha megtapasztaljuk, hogy milyen állapotok vannak.

Nekem szent meggyőződése, hogyha az egészségügyi rendszer működtetéséért felelős állami vezetők megtapasztalják azt a valós jelent, hogy elmennek mondjuk egy szakrendelőbe, akkor nyilván azt mondják, hogy na, másnap akkor erről fogok tárgyalni, hogy ez ne így legyen. Én úgy érzem, hogy egy ilyen vonatkozása is lenne annak, hogyha átgondolnánk ezt a határozati javaslatot, és mondjuk lehetőséget adnánk arra, hogy erről vitázunk egy plenáris ülésen; úgyhogy kérem, hogy vegyék ezt tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/9358. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? Megállapítom, hogy a bizottság 10 nemmel nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő határozati javaslatot. A napirendi pont tárgyalását ezennel lezárom. Köszönöm szépen képviselő úrnak.

Egyebek

Az utolsó napirendi pontunk az egyebek. Nekem nincsen most közlendőm. Nem tudom megmondani, hogy a következő bizottsági ülésünk mikor lesz, várhatóan a soron következő bizottsági héten, de nyilván ez még tud változni.

Van-e valakinek egyéb más közlendője? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor köszönöm szépen a mai munkát.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést lezárom. Mindenkinek jó étvágyat kívánok az esetleges ebédhez.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 55 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Barna Beáta